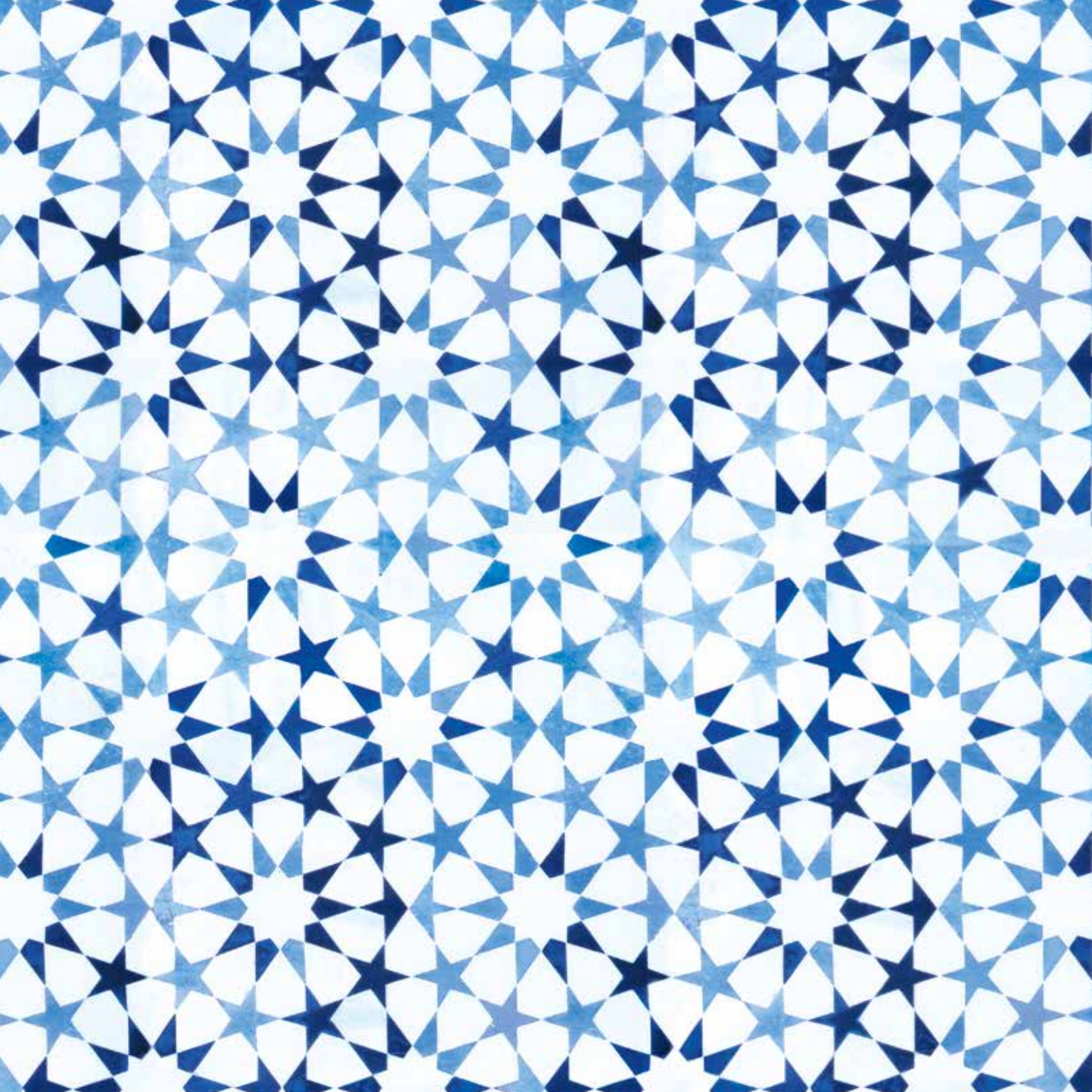

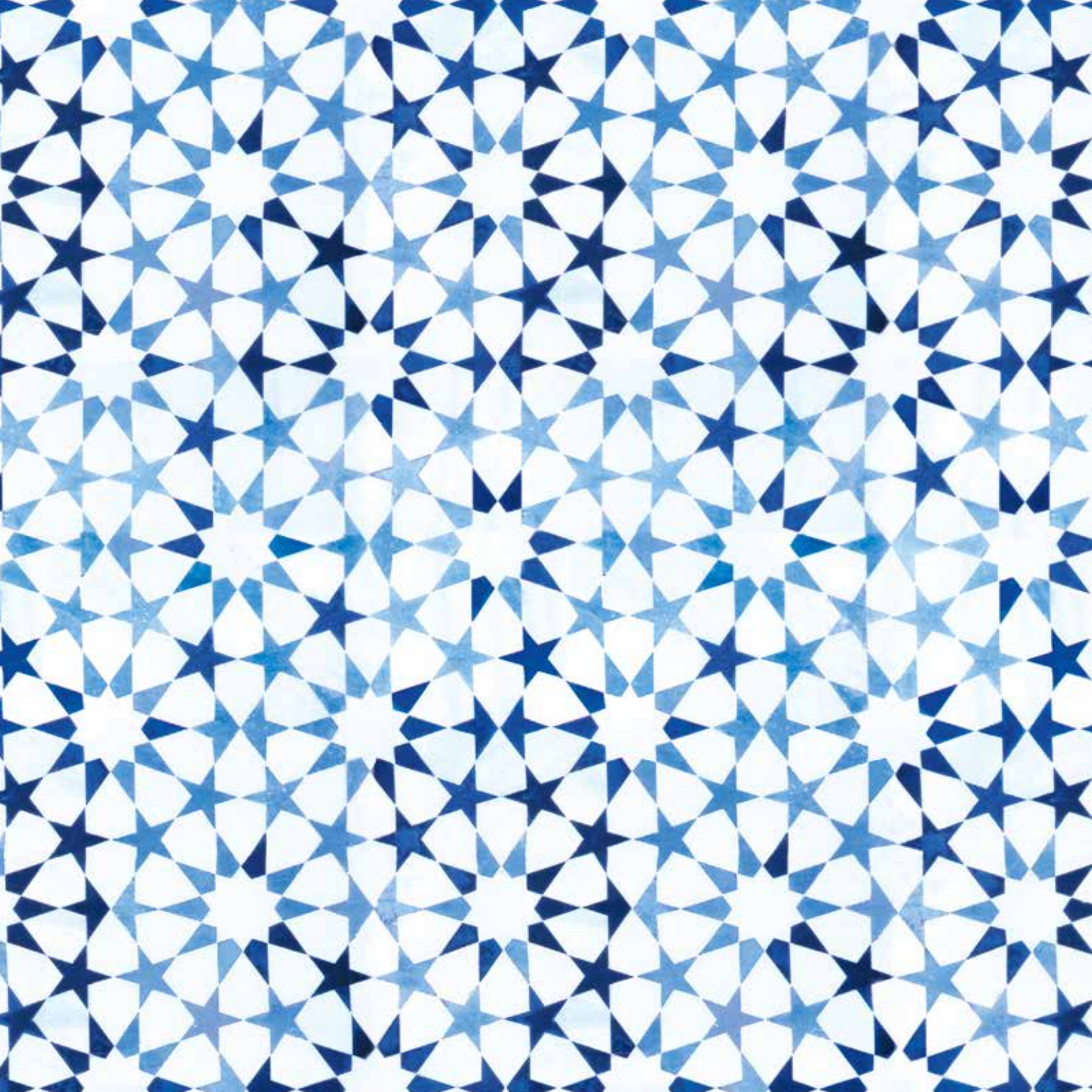

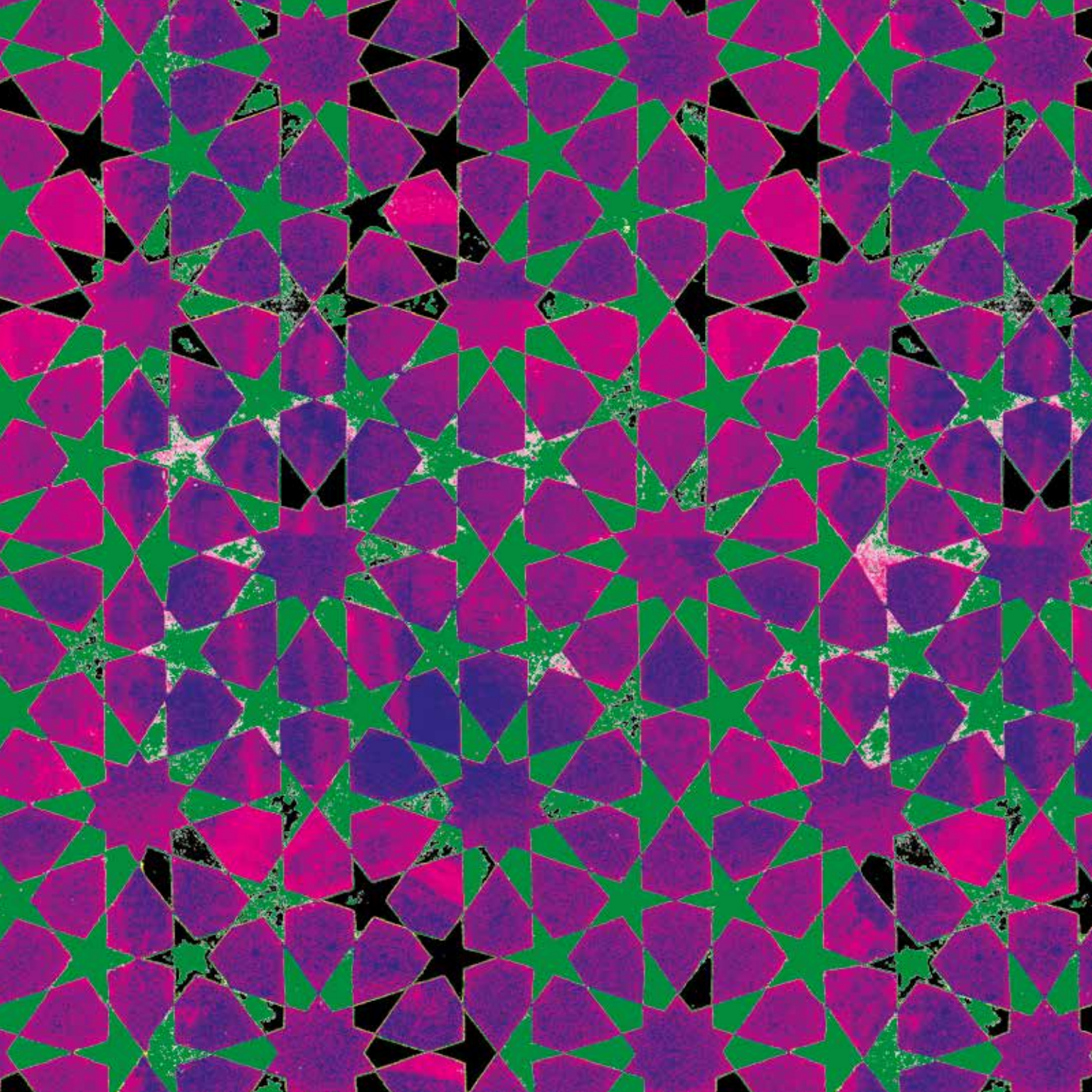
Hva *sier* Koranen

Ved T. A. Linstad

Solum forlag

Hva *sier* Koranen

T. A. Linstad

Solum forlag

© Solum forlag AS

post@solumbokvennen.no
www.solumbokvennen.no

Omslaget:

Forsidebilde fra Alhambra,
Granada, Spania, 13.–14. århundre
Baksiden: mosaikk av Antoni
Gaudí i park Güell, Barcelona
ca. 1890

Teknisk assistanse

Walter A. Grønli

Fotografi og grafisk form
Kai Gjelseth

Printed in Latvia

Livonia Print, Riga 2018

Boken er satt med 9,5/10 p.
New Century Schoolbook,
Myriad Pro og Helvetica Neue.
Papir: Munken Lynx

ISBN 978-82-560-2222-9

Om denne oversettelsen

Koranen oversatt til norsk.

Redaktør, Trond Ali Linstad
post@urtehagen.com

Språkkonsulent (arabisk) er Rawafid Shahad.
Språkkonsulent (norsk) er Erling Kittelsen.

Referanser: The Message of The Qur'an (Muhammad Asad), The Glorious Qura'n (M. H. Shakir), The Qur'an (Ali Quli Qara'i), The Study Quran (Seyyed Hossein Nasr), Al-Qur'an (Ahmed Ali), The Qur'an (T.B. Irving), The Qur'an (M. A. S. Abdel Haleem), Quran (Edip Yüksel, Layth Saleh al-Shaiban, Martha Schulte-Nafeh), Trilingual Subject Index of Holy Quran (Abdul Hakeem Malik), The Ascendant Qur'an (Muhammad H. al-'Asi), The Holy Qur'an (S.V. Mir Ahmed Ali), The Meaning of The Holy Quran (Dr. Abolqasemi Fakhri), The Noble Qur'an (Abdalhaqq and Aisha Bewley), The Koran (E. H. Palmer), The Quran (Maulana Wahiduddin Khan), The Holy Qur'an (S. Abdul A'la Maududi), Towards Understanding the Qur'an (Zafar Ishaq Ansari), An Enlightening Commentary into The Holy Qur'an (Kamal Faghih Imani), The Glorious Qur'an (Dr. Ahmad

Zidan, Mrs. Dina Zidan), The Quran Translated (M. Marmaduke Pickthall), The Interpretation of The Holy Quran (Abu Shabanah, Abdel Khalek Himmar), The Koran (N. J. Dawood), Exposition of The Holy Qur'an (Ghulam Ahmad Parwez), The Qur'an (Majid Fakhry), The Quran (Mahmud Y. Zayid), The Koran (Arthur J. Arberry), The Holy Qur'an (A. Yusuf Ali), Interpretation of the Noble Qur'an in the English Language (Dr. Muhammad Muhsin Khan, Dr. Muhammad Taqi-du-Din Al-Hilali), The Qur'an (Tarif Khalidi).

Tidligere norske oversettelser: En vandring gjennom KORANEN (Kader Abdolah), Koranen (Einar Berg). En svensk oversettelse: Koranens budskap (Mohammed Knut Bernström).

Andre nyttige bøker: Qur'anic Keywords: A Reference Guide (Abdur Rashid Siddiqui), The Concise Encyclopædia of ISLAM (Professor Huston Smith), Bibelen (Bibelselskapet), What The Qur'an Meant And Why It Matters (Garry Wills), Reading the Qur'an (Ziauddin Sardar), Exploring the Qur'an (Muhammad Abdel Haleem), The Great Theft (Khaled Abou El Fadi), Reason, Freedom, and Democracy in Islam (Abdolkarim Soroush), The Qur'an and Modern Science (Dr. Maurice Bucaille).

Innhold

Forord

Koranen

- 6 Kapittel 1
- 8 Kapittel 2

Tekster fra Koranen

- 35 Utdrag

Islamske utsagn

- 49 Ordspråk og lærdommer

Islamsk historie

- 59 Den første muslimske utvandringen
- 63 Grunnloven i Medina

Islamske høytider

- 67 Id al-Adha
- 71 Id al-Fitr

Erkjennelse, tro

- 73 Islam og kristendom

Forord

Koranen er Allahs (Guds) tale til menneskene – med veiledninger, råd og hjelp til hver enkelt av oss.

Vi skal lese og forstå! Og hente fram det beste i den for et godt og meningsfylt liv.

Koranen har stoff som er uforanderlig, det er Skriftens kjerne. Annet stoff må en kunne tolke ved bruk av egen forstand og hjelp fra andre.

Koranen er en evig tekst. Den gjelder for alle tider og steder. Men fortolkningene er ikke evige; de er begrensede, tidsbundne.

Koranen ble gitt i historien, det må med i tolkningen. Den ber oss å bruke forstand.

Koranens vers må ses i sammenheng. De skal forstås ut fra verdier og normer og ikke som isolerte påbud.

Må en kunne arabisk for å bruke Koranen?

Nei, det store flertallet av verdens muslimer kan ikke arabisk! De må lese, tolke og forstå Koranen ut fra oversettelser, refleksjon og fornuft. Det gjelder for de fleste av oss.

Koranen er til ettertanke, kom den i møte med det.

Vi har lagt til ordspråk og lærdommer i islam, utdrag fra islamsk historie og omtale av islamske høytider – til kunnskap og innsikt.

*Oslo
Trond Ali Linstad*

Koranen

Kapittel 1

Dette er oversatt tekst fra Koranen.

Åpningen

- 1 ***I Allah, Den barmhjertige og velvilliges navn.***
- 2 ***All ære og takk til Allah,***
Den høye over alle verdener,
- 3 ***barmhjertig og velvillig.***
- 4 ***Styrer over oppgjørets dag!***
- 5 ***Vi bøyer oss for Den høye***
og ber til Den høye om hjelp.
- 6 ***Led oss på den rette vei!***
- 7 ***Veien å gå for å få det gode***
og ikke bli avvist
eller gå feil.

Kapittel 2

Dette er oversatt tekst fra Koranen.

Kvigen

Denne Skrift er sann

I Allah¹, Den barmhjertige og velvilliges navn.

1 *Alif lam mim.*²

Den som vil erkjenne

2 Denne Skrift³ er sann! Den er veiledning for den som er bevisst Allah⁴,

3 som erkjenner det som er skjult og er fast i å følge Allah,⁵ som gir av det Allah har gitt.⁶

4 Den som erkjenner det som blir åpenbart for en og ble åpenbart for andre og vet det er et liv etter dette.

5 Den blir ledet av Den høye! Og det skal gå en godt.

Den som ikke vil erkjenne

6 Andre vil ikke erkjenne Allah,⁷ og det er det samme om de blir advart eller ikke, for de vil ikke erkjenne!

7 Allah har lukket deres hjerter og ører, og de har et slør for øynene sine. Det venter dem svar tilbake.

8 Det finnes dem som sier: «Vi erkjenner Allah og den siste dagen.» Men de erkjenner i virkeligheten ikke!

9 De vil narre både Allah og dem som erkjenner, men de narrer ingen andre enn seg selv, uten at de innser det.

10 I deres sinn finnes en svakhet, og Allah gjør denne større.⁸ Det vil bli svart tilbake, for de snakker ikke sant.

11 Blir det sagt: «Skap ikke forfall på jorda», svarer de: «Vi bygger jo bare opp!»

¹ Allah: Gud, Allmakten, Skaperen.

² Kan bety: «Allah vet best».

³ Koranen.

⁴ Allah: en ikke-materiell kraft.

⁵ Salah: å følge/ vise hengivenhet for Allah, kan uttrykkes formelt i foreskrevet bønn.

⁶ Sakah: å gi av det Allah har gitt til andre som trenger det; for vekst og utvikling.

⁷ Kafiron: de som «dekker til», dvs. de som ikke vil erkjenne Allah.

⁸ Dette viser til lover som Allah har gitt. Om en ikke vil erkjenne, slår det tilbake på en selv.

12 I virkeligheten skaper de forfall, uten at de skjønner det.

13 Og sies det: «Erkjenn Allah,¹ slik andre gjør», svarer de: «Skal vi erkjenne som dem uten forstand?» De er selv uten forstand, men innser det ikke.

14 Når de møter folk som erkjenner Allah, sier de: «Vi erkjenner også Allah!» Men alene med sine vonde innfall² sier de: «Vi er så visst med dere, vi ville narre de andre.»

15 Allah skal vite å narre dem! Den høye vil for en tid la dem gå fram i sitt hovmod og tumle hit og dit.

16 De har byttet Allahs rettleiding med villfarelse, og det er en dårlig handel; de er ikke på rett vei.

17 De er som når noen tenner ild. Når det lyser og skinner vidt omkring, tar Allah lyset og etterlater dem i mørke, uten at de kan se –

18 døve, stumme og blinde finner de ingen vei tilbake.

19 Eller som noen i et skybrudd med mørke, torden og lyn – de setter fingrene i ørene mot tordenskrallet av frykt for å dø! Allah vet hvem som ikke vil erkjenne.

20 Lynblinkene blander dem nesten. De går fram når lyset skinner, men står stille når mørket kommer. Om Allah ville, tok Den høye fra dem hørsel og syn! Allah har makt over alt.

Bøy dere for Den høye

21 Mennesker og samfunn! Bøy dere for Den høye som skapte dere og dem som levde før dere; vær bevisst Allah!

22 Den høye som gjorde jorda til bosted og reiste himmelen som hvelving over – og fra skyen lar regn falle, som gir frukt å leve av – sett ikke annet likt Allah, men vit bedre!

23 Er dere i tvil om det Den høye har vist sin tjener³, så bring en tilsvarende tekst! Og hent de vitner dere har – det blir ikke Allah – på at dere snakker sant.

24 Men om dere ikke kan det, og slik blir det, så pass dere for ilden⁴, som næres av både mennesker og steiner. Den er gjort klar for dem som ikke vil erkjenne!

25 Gi gledelig budskap til dem som erkjenner og lever rett – at det venter dem hager med sildrende bekker⁵ – får de frukt å spise, skal de si: «Dette er som det vi fikk før!» For hva de får, skal minne om det. Deres rene ektefeller skal vente dem! Og de skal bli der i all tid.

26 Allah unnlater ikke å bruke selv en mygg, eller noe mindre, som bilde! De som erkjenner, skal se en sannhet fra Den høye. Men de som ikke vil erkjenne, skal si: «Hva kan Allah ha ment med det?» Slik villeder Den høye mange og rettleider mange. Men Den høye villeder bare dem som gjør urett.

¹ *Erkjenn Allah: dette er kjernen i islam. Islam er ikke en «religion» med dyrking av Gud og et personlig forhold mellom Gud og menneske for menneskets frelse. Islam er «deen», et trosmessig og logisk system med erkjennelse av at Allmakten, Gud/Allah, har satt regler og lover for universet og mennesket som må følges for et godt og rettmessig liv; ansvarlig og deltagende, med barmhjertighet, kjærlighet og omsorg.*

² *Onde/vonde innfall og krefter: Satan'er, demoner, kan være vonde krefter ved mennesket.*

³ *Profeten Muhammed.*

⁴ *Ilden: villfarelsens gjengjeldelse.*

⁵ *Alle beskrivelser av paradiset (himmelriket) og ilden (avgrunnen, helvete) er billedlige.*

27 De som bryter de bånd til Allah som Den høye har lagt ned i mennesket, de som skiller det Allah har forent og skaper forfall på jorda, de blir tapere!

28 *Hvordan kan dere avvise å erkjenne Allah? Dere var uten liv, og Den høye ga dere liv; Den høye tar deres liv og gir dere liv på nytt! Dere vender tilbake til Den høye.*

29 *Den høye skapte for dere alt på jorda! Og formet universet med flere galakser.¹ Den høye vet alle ting.*

Skapelsen

30 Den høye sa en gang til englene²: «Den høye vil sette en forvalter³ på jorda!» De sa: «Hvorfor innsette én som skal spre forfall og spille blod, når vi lovsynger og priser Den høye?» Allah sa: «Den høye vet hva dere ikke vet.»

31 Den høye lærte Adam om tings vesen. Den høye viste ting for englene og sa: «Si hva det er, om det er sant som dere sier.»⁴

32 De svarte: «All ære til Den høye! Vi vet bare hva Den høye har lært oss, Den høye, allvitende og vise.»

33 Den høye sa til Adam: «Si hva tingene er.» Adam gjorde det, og Allah sa: «Den høye vet alt som er gjemt i himlene og på jorda, og det dere viser og skjuler.»

34 Den høye sa til englene: «Bøy dere for Adam!» Alle bøyde seg unntatt Iblis⁵; han var hovmodig og nektet og ble en som ikke ville erkjenne.

35 Den høye sa: «Adam, lev med din make i paradiset! Og spis som dere vil av dets frukter. Men kom ikke nær treet⁶ der, for da vil dere gjøre urett!»

36 Vonde krefter fikk dem til å bryte forbudet og ble årsak til deres fall. Den høye sa: «Stig ut herfra! Vær alle innbyrdes i strid og bo for en tid på jorda; finn deres utkomme der.»⁷

37 Men Adam fikk hjelpende ord fra Den høye, som godtok hans anger. For Den høye er barmhjertig og velvillig.

38 Den høye sa: «Stig ut herfra, men det skal komme veiledning fra Den høye! Og de som følger Den høyes veiledning, skal ikke frykte eller sørge.»

39 Men de som ikke vil erkjenne Allah og som avviser Den høyes budskap, skal høre ilden⁸ til og bli der.»

Avtalen med israelittene

40 Israelitter!⁹ Husk alt godt som Den høye har gitt dere og oppfyll deres løfte til Den høye, og Den høye skal oppfylle løftet til dere; vis ærefrykt for Den høye!

41 Erkjenn det budskap som Den høye sender og bekrefter det som før ble gitt dere.¹⁰ Vær ikke fremst i å avvise det sanne! Endre ikke Den høyes budskap for en billig vinning, men vær bevisst Den høye!

¹ Allah formet universet med fysiske lover, og mennesket med sine lover.

² Englene: kan være gode krefter i mennesket.

³ Forvalter: khalif.

⁴ At de skulle være bedre til å styre.

⁵ Iblis: Satan/djevelen, onde krefter som fornektet erkjennelse.

⁶ Det forbudte treet: symbol på de grenser Den høye har satt.

⁷ Bilder og fortellinger i Koranen er skisser til erkjennelse og forståelse.

⁸ Ilden: også eventuelt for renselse.

⁹ Israelitter: «Israel» er et annet navn på Jakob, sønn til Isak og barnebarn til Abraham. «Israelitter» er de som mener at de nedstammer fra Jakob, «Israels stamme»; Banu Israel.

¹⁰ Koranens omtale av «israelitter» er allment eksempel på det som kan skje når individer, folk eller samfunn gis velvilje fra Allah, men tviler, vakler og vender seg bort i søken etter selviske mål.

42 Bland ikke sannhet med løgn og skjul ikke det som er sant, når dere vet bedre.

43 Vær fast i å følge Allah! Gi av det dere har fått av Allah til dem som trenger det! Bøy dere med de ydmyke.

44 Dere krever godhet av andre, men glemmer dere selv! Og det mens dere leser Skriften! Bruker dere ikke forstand?

45 Søk Allahs hjelp tålmodig, fast og hengivent. Det er vanskelig, men ikke for de ydmyke.

46 De som vet at de skal møte Den høye og vende tilbake dit.

47 Israelitter! Husk alt godt Den høye har gitt dere! Og at Den høye valgte dere framfor alle andre.¹

48 Vær bevisst den dagen som kommer, da ingen skal kunne gjøre opp for en annen, forbønn ikke vil bli godtatt og godtgjøring ikke skal gjelde – da ingen hjelp skal kunne gis.

49 Den høye frigjorde dere fra Faraos folk, som påførte dere store plager! De drepte deres sønner og lot bare kvinnene leve. I det lå en prøvelse fra Den høye.

50 Den høye kløyvde sjøen og reddet dere. Men Faraos menn lot Den høye drukne, rett for øynene deres.

51 Den høye ga Moses førti netter på Sinai fjell. Mens han var borte, dyrket dere gullkalven! Dere gjorde urett.

52 Den høye tilga dere selv etter dette, så dere skal være takknemlige.

53 Den høye ga Skriften til Moses og hjelp til å skille mellom riktig og galt, for at de skulle finne den rette vei.

54 Moses talte og sa: «Dere har gjort urett mot dere selv, mitt folk, ved å dyrke gullkalven! Vend om til deres Skaper og gjør ende på uretten blant dere. Det skal være best for dere og mot Skaperen også.» Den høye kom dere i møte. Den høye er tilgivende og velvillig.

55 Og dere som sa: «Hør, Moses, vi skal ikke erkjenne det du sier før vi ser Allah med våre egne øyne!» Dere ble slått av lynet mens dere sto der og stirret.

56 Den høye kalte dere tilbake til livet da dere var som døde, for at dere skal være takknemlige.

57 Den høye lot skyer gi dere skygge og sendte dere manna² og vaktler³ som føde. Den høye sa: «Spis av det gode Den høye har gitt dere!» De rammet ikke Den høye med sin urett, men den slo tilbake på dem selv.

58 Den høye sa: «Stig inn i dette landet og spis som dere vil av dets frukter! Men stig ydmykt inn og be: Forlat det gale vi har gjort. Da skal Den høye tilgi dere og gi rikelig til dem som gjør rett.»

59 Men de urettferdige byttet og vred på disse ord til noe annet enn det som var sagt! Den høye sendte dem en svøpe fra himmelen som svar på deres ulydighet.

¹ For Den høyes budskap: om monoteisme og Den høyes lover.

² Manna: tørket saft fra ørkenvekster.

³ Vaktler: småfugl.

60 Moses ba om vann til folket. Den høye sa: «Slå med staven mot klippen!» Tolv kilder sildret fram, og hver stamme kjente sin drikkeplass. «Spis og drikk av Allahs gaver. Men skap ikke forfall på jorda!»

61 Dere som sa: «Hør Moses, vi holder ikke ut slik ensidige føde! Be din Høye gi oss alt som jord lar vokse av grønnsaker, agurker, korn, linser og løk.» Moses svarte: «Vil dere bytte det bedre¹ mot det dårligere²? Så dra tilbake til Egypt, der skal dere få det dere ber om!» De ble slått med elendighet og usselhet og avvist av Allah. For de ville ikke erkjenne Den høyes budskap, og de drepte i urett profetene! De fortsatte å trosse Allah og brøt grenser Den høye har satt.

Den rette vei

62 De som erkjenner ved denne Skrift,³ de som er jøder og kristne, og de som følger andre trosoppfatninger⁴ – ja, hver den som erkjenner Allah og den siste dagen og gjør det som er rett, skal få fullt igjen fra Den høye! De skal ikke frykte eller sørge på oppgjørets dag.

63 Den høye godtok deres høytidelige løfte, hevet Sinai fjell over dem og sa: «Hold fast ved det Den høye har gitt dere og husk hva som ligger i det, så dere blir bevisst Allah.»

64 Men dere vendte dere bort! Uten Allahs barmhjertighet og velvilje ville dere vært fortapt.

65 Dere vet hvordan det gikk med dem som brøt sabbatsbudet? Den høye sa: «Bli som aper, bli avviste, utstøtte.»

66 Den høye gjorde det som avskrekkende eksempel for både samtidig og ettertid, og til påminning for dem som er Allah bevisst.

67 Moses som sa til folket: «Allah pålegger dere å slakte en kvige.»⁵ De svarte: «Driver du gjøn oss?» Moses sa: «Måtte Allah la meg vite bedre!»

68 De sa: «Be din Høye si oss hva slags kvige det skal være.» Moses svarte: «Allah sier den ikke skal være gammel eller ung, men noe midt imellom. Gjør det dere er blitt pålagt.»

69 De sa: «Be din Høye si oss hvilken farge den skal ha.» Moses svarte: «Allah sier den skal være gyllengul i fargen, til glede for dem som ser den!»

70 De fortsatte: «Be din Høye si mer om hvordan den skal være, for alle kviger er like for oss – men om Allah vil, blir vi nok riktig ledet.»

71 Moses svarte: «Allah sier det skal være en kvige som ikke er skjemt av pløying eller vanning, men er frisk og rask.» De sa: «Nå har du sagt det som det er.» Så til slutt slaktet de kvigen, men det var så vidt de fikk seg til det.

72 Israelitter! Husk da dere drepte et menneske og ga hverandre skylden for det. Allah avdekket det dere ville skjule.

¹ Frihet.

² Fangenskap.

³ Muslimer.

⁴ Sabeere. Ordet kan vise til en egen trosgruppe eller allment bety: De som følger andre trosoppfatninger/systemer.

⁵ Noen så på kviger som guddom.

73 Den høye sa: «Ta lærdom av det; vit at Allah verner liv fra død og viser Den høyes velvilje for at dere skal tenke etter.»

74 Men deres hjerter ble harde som stein – ja, hardere! For av stein kan det sildre bekker, når vann renner ut av sprekker. Og stein kan styrte ned, i Allahs grep! Allah overser ikke det dere gjør.

75 Venter dere at disse skal erkjenne det dere sier, når flere av dem har hørt og forstått Allahs ord – og så endret det – når de vet bedre?

76 De sier, når de møter dem som erkjenner: «Vi erkjenner også!» Men alene med hverandre sier de: «Hvorfor fortelle det Allah har åpenbart for oss, når de kan bruke det mot oss – tenker dere ikke etter!»

77 Allah vet hva de viser og skjuler!

78 Det er ulærte folk blant dem! De kjenner ikke Skriften og legger til ønsker og håp.

79 Ynkkelige lærde som forfalsker Skriften og sier: «Det er fra Allah!» – for billig vinnings skyld. Ynkkelige, for det de har gjort og pådratt seg ved det!

80 De sier: «Ilden skal bare røre oss noen dager.» Svar: «Har Allah gitt løfte om det? Allah bryter ikke gitte løfter! Eller sier dere om Allah noe dere ikke vet?»

81 *De som gjør galt og preges av det onde, skal høre ilden til, og der skal de være og bli.*

82 *Men de som erkjenner Allah og gjør det gode, skal høre paradiset til og være der i all tid.*

Brudd på et høytidelig løfte

83 Israelitter! Den høye godtok deres høytidelige løfte om ikke å følge andre enn Allah, vise godhet mot foreldre, slektninger, foreldreløse og fattige, snakke vennlig til folk, være faste i hengivenhet til Allah og gi av det dere har fått av Allah til dem som trenger det! Men dere falt fra, unntatt noen få, og vender dere bort.

84 Den høye godtok deres høytidelige løfte om ikke å spille en brors eller søsters blod – drive slike fra sine hjem! Dere bekreftet og slo fast dette.

85 Nå dreper dere hverandre og driver noen fra sine hjem og setter dere opp mot dem i fiendskap og urett! Kommer de til dere som fanger, tar dere motytelser for å sette dem fri. Men å drive dem bort, var galt! Erkjenner dere bare en del av Skriften og avviser en annen? Skam og vanære i denne verden og det strengeste svar på oppstandelsens dag, er for de som opptrer slik! Allah overser ikke det dere gjør.

86 De som velger dette livet framfor det neste, får det ikke lett! Og ingen skal kunne hjelpe dem.

87 Den høye ga Moses Skriften og lot sendebud følge ham. Den høye ga Jesus, Marias sønn et klart budskap og styrket ham med løftet sinn.¹ Er det ikke slik at hver gang det kom et sendebud til dere med noe dere ikke likte, så var dere for hovmodige til å lytte? Dere kalte noen løgnere og dreper andre.²

88 Noen sier de er fylt med kunnskap, men Allah har avvist dem! De vil ikke erkjenne Allah, de vil bare erkjenne det som passer.³

Bekreftelse av tidligere skrifter

89 Når en Skrift kommer til dem fra Allah og bekrefter det de har fra før – for de hadde bedt om seier over dem som ikke vil erkjenne, og nå kjenner de Skriften igjen – så avviser de den! Allah avviser dem som ikke vil erkjenne.

90 Ussel er den pris de har solgt seg for! De avviser Allahs budskap. I motvilje til at Allah åpenbarer Den høyes velvilje til den tjener som Den høye vil. De har stadig på nytt pådratt seg plager ved å være avvist av Allah! Det venter ydmykelse for dem som ikke vil erkjenne det sanne.

91 Blir det sagt: «Erkjenn det Allah har åpenbart!» svarer de: «Vi erkjenner det åpenbarte for oss!» De avviser alt annet, selv sannheter som bekrefter det de før har fått. Si: «Hvorfor drepte dere Allahs profeter, om dere virkelig erkjente?»

92 Moses kom med klart budskap! I hans fravær dyrket dere gullkalven!⁴ Dere gjorde urett i det.

Løftet fra israelittene

93 Den høye godtok deres høytidelige løfte, hevet Sinai fjell over dem og sa: «Hold fast ved hva Den høye har gitt dere og lytt til det.» De svarte: «Vi lytter, men lyder ikke.» Deres hjerte var fylt av kjærlighet til gullkalven, for de ville ikke erkjenne det sanne. Si: «Om dere virkelig erkjenner, er det galt det dere får dere til å gjøre!»

94 Og: «Hvis livet med Allah etter dette bare skal være for dere, mens andre skal være stengt ute fra det, hvorfor ønsker dere ikke døden, om det er sant som dere sier?»

95 De skal ikke ønske seg døden, for de vet hva de har sendt foran seg!⁵ Allah kjenner de urettferdige.

96 De er besatte av å klamre seg til livet – ja, mer enn de som setter annet likt Allah – de vil leve i tusen år! Men uansett hvor lenge de skal leve, vil de ikke slippe unna svar, for Allah vet hva de gjør.

97 Si: «Hvem er fiende av Gabriel?» Det var han som på Allahs befaling ga hjertet ditt Koranen, som bekrefter det som er igjen av tidligere åpenbaringer – og gir dem som erkjenner veiledning og håp.

¹ Løftet sinn: inspirasjon, «hellig ånd», eventuelt engelen Gabriel.

² Bibelen: 1 Tess 2,15

³ Det selvsentrerte i deres egen religionsoppfatning.

⁴ Bibelen: 2 Mos 32,4

⁵ Til oppgjørets dag.

¹ Muhammed.

² Vonde krefter: kan være krefter / innfall i en selv.

³ Koranen avviser magi og trolldom / falske fantasier.

⁴ De som ikke vil følge Allahs lover.

⁵ Skriftens folk: etterfølgere av eldre tiders åpenbaringer (Muhammad Asad).

⁶ Koranen.

⁷ Torah, Evangeliet, eventuelt andre tidligere budskap.

⁸ Her behandles Allahs budskap/ åpenbaringer. Teksten i verset før omtaler Skriftens folk med eldre tiders åpenbaringer. (2,105) Etterfølgende vers minner om krav som folk en gang stilte til Moses. (2,108) Det påpekes at mange av Skriftens folk; jøder og kristne, i uvilje skal ønske å vende dere om til å ikke erkjenne den nye åpenbaringen. (2,109)

Dette er versets sammenheng: historiske åpenbaringer. Noen har misoppfattet verset (2,106) til å bety at enkelte vers i Koranen kan avskaffes, oppheves eller motvirkes («abrogeres»), og Koranen kan stokkes om, med ilegg av andre skrifter (hadith), valgt etter eget skjønn. Som om visse vers i Koranen «abrogeres» av Gud/Allah før åpenbaringen er fullbyrdet. (Muhammad Asad) Det er ikke grunnlag for det.

Teksten gjelder åpenbaringer som budskap, sendt til tidligere profeter. (Ahmed Ali)

⁹ Muhammed.

¹⁰ Et krav som ble stilt til Moses, var å få se Allah med egne øyne. (2,55)

98 «Den som er fiende av Allah, Den høyes engler, Den høyes budbringere – Gabriel og Mikael – skal vite at Allah er fiende av dem som ikke vil erkjenne.»

99 Vi har sendt deg¹ klare tegn! Bare de som gjør urett, skal avvise dem!

100 Hver gang de ga et løfte til Allah, var det noen som satte det til side! De fleste vil ikke erkjenne.

101 Når et sendebud fra Allah kommer til dem og bekrefter det de har fra før, vil noen som tidligere fikk Skriften, vende ryggen til Allahs Skrift, som om de ikke kjenner den!

Falske fantasier avvises

102 De følger det vonde krefter² sa om Salomos styre! Men Salomo sluttet ikke å erkjenne, det var vonde krefter som motsatte seg å forstå og heller ville undervise i magi og falske fantasier, som de mente var gitt Harut og Marut, to skikkelser i Babylon som ikke la fram noe uten først å advare: «Vi er bare en prøve, så glem ikke å erkjenne!» Falske fantasier for å så splid og konflikter gjør ingen skade uten at Allah vil. Det slår tilbake og blir til ingen nytte! Falske fantasier blir avvist i det neste livet. De solgte seg for en ussel pris, om de bare hadde visst!³

103 Hadde de forstått og vært bevisst Allah, ville Allahs svar blitt et annet, om de bare hadde visst!

104 Dere som erkjenner Allah, si ikke: «Hør på oss!» Men: «Vær tålmodig med oss.» Lytt til det som blir sagt – de vil få svar tilbake, de som ikke vil erkjenne Allah.⁴

105 De blant Skriftens folk⁵ som ikke vil erkjenne, og de som setter annet likt Allah, skal ikke ønske dere godt fra Den høye! Men Allah gir av Den høyes velvilje til den Den høye vil! Allahs godhet er uten grenser.

Det beste budskap

106 Den høye gir ikke et nytt budskap⁶ eller lar et budskap bli erstattet eller glemt,⁷ uten at det nye⁸ blir tilsvarende eller bedre! Allah har alt i sin makt.

107 Til Allah hører alt, i himlene og på jorda. Uten Allah finnes ingen beskytter eller hjelper.

108 Skal dere stille samme krav til deres sendebud,⁹ som folk en gang stilte til Moses?¹⁰ Den som velger å ikke erkjenne Allah framfor å ville det, har forlatt den rette vei.

109 Mange av Skriftens folk skal i uvilje ønske å vende dere om til ikke å erkjenne, selv når de vet hva som er sant. Overse og tilgi dem til Allah gjør sin vilje kjent. Allah har alt i sin makt.

110 **Vær fast i å følge Allah og gi av det dere har fått til dem som trenger det! Alt godt dere sender foran dere, skal dere finne igjen hos Allah! Allah vet alt dere gjør.**

111 De sier: «Ingen skal komme til paradiset unntatt jøder» eller «unntatt kristne!» Slik er deres fäfengte ønsker. Si: «Begrunn at dere snakker sant!»

112 Det er ikke sant! Hver den som av hele sitt hjerte underkaster seg Allahs vilje og gjør rett mot andre, skal få rikelig igjen fra Den høye! De skal ikke frykte eller sørge.¹

113 Jødene sier: «Kristne har ikke grunnlag for sin tro», og kristne sier: «Jødene har ikke grunnlag for sin tro». Og begge leser de Skriften! Flere som ikke vet, sier det samme. Men Allah skal dømme mellom dem på oppstandelsens dag i det de er uenige om.

114 Hvem gjør større urett enn dem som har stengt veien til Allahs hellige hus², så Allahs navn ikke skal nevnes der – og som vil ødelegge det! De skulle ikke gå inn uten frykt. Skam og vanære i dette livet og strengt svar i det neste venter dem som opptre slik.

115 Til Allah hører Øst og Vest! Hvor dere enn vender dere, står dere framfor Allah! Allah omfatter og vet alt.

116 De sier: «Allah har tatt seg en sønn!» All ære til Den høye, nei! Den høye eier alt, i himlene og på jorda! Alt bøyer seg hengivent for Den høye.

117 Den høye, opphav til himlene og jorda. Om Den høye vil, sier Den høye: «Vær!» Og det er.

118 De som ikke vet bedre, sier: «Hvorfor snakker ikke Allah til oss, hvorfor gir Den høye ikke oss et tegn?» Folk sa det samme før! Deres hjerter er like! Men Den høye har gitt klare nok tegn for den som vil være sikker.

119 Du³ er sendt med sannhet! Du skal gi det glade budskap og advare! De som hører ilden til, er ikke ditt ansvar.

120 Jøder og kristne skal aldri bli fornøyd med deg, før du følger deres lære! Si: «Allahs veiledning er den eneste sanne.» Vil du følge deres ønsker, etter all kunnskap du har fått, står du uten venn og hjelper for Allah.

121 De som har fått Skriften av Den høye, og som leser den på riktig vis, skal erkjenne Allah! De som ikke vil erkjenne, skal tape.

Pakten omfatter ikke dem som gjør urett

122 Israelitter!⁴ Husk alt godt Den høye har gitt dere! Og at Den høye valgte dere framfor alle andre for Den høyes budskap.

123 Vær bevisst den dagen som kommer, da ingen skal kunne gjøre opp for en annen, godtgjøring ikke skal gjelde og forbønn ikke vil bli godtatt – da ingen hjelp skal kunne gis!

124 Husk Abraham, som ble satt på prøve av Den høye. Abraham utførte Den høyes ord, og Den høye sa: «Den

¹ Den rette vei er ikke forbeholdt én (tros-)gruppe.

² Alle Allahs hellige hus: moskéer, kirker, klostre, synagoger. (22,40)

³ Profeten Muhammed.

⁴ Israelitter: valgt i tidligere tider for Den høyes budskap om monoteisme og Den høyes lover. Den høye ønsket å gi fortrinn til dem som var undertrykt i landet. (28,5)

høye skal gjøre deg til et eksempel¹ for menneskene!» Abraham spurte: «Skal det gjelde for mine etterkommere også?» Den høye sa: «Den høyes løfte² omfatter ikke dem som gjør urett.»³

125 Den høye gjorde Det hellige huset⁴ til et samlende og fredet sted. Den høye sa: «Ta Abrahams plass for hengiven bønn!» Den høye sa til Abraham og Ismael: «Rens Den høyes hus for dem som skal vandre rundt det i hengivent nærvær og som ydmykt bøyer seg der.»

126 Abraham sa til Den høye: «Gjør dette til et trygt sted og gi velstand til dem som bor her, om de erkjenner Allah og den siste dagen.» Den høye sa: «Også de som ikke vil erkjenne, skal Den høye for en tid gi gaver. Men så vil Den høye sende dem ildens svar, og det skal bli en ynkelig slutt.»

127 Abraham og Ismael reiste Husets fundament og sa: «Den høye, ta imot dette fra oss, Den høye, som hører og vet!

128 La oss fredfullt bøye oss for Den høye.⁵ Gjør av våre etterkommere et samfunn som fredfullt bøyer seg for Den høye,⁶ lær oss å vise hengivenhet for Den høye, vær tilgivende mot oss. Den høye – mest velvillig og nådig.

129 La det stå fram et sendebud blant dem fra deres egne rekker, for å framføre Den høyes budskap, lære dem Skriften og visdommen og rense dem! Den høye, mektig og vis.»

130 Hvem tar vel avstand fra Abrahams lære andre enn den

likegyldige og tankeløse? Den høye har utvalgt ham i denne verden, og han skal bli blant de rettsindige i den neste.

131 Den høye sa til Abraham: «Bøy deg fredfullt for Den høye!»⁷ Abraham svarte: «Jeg bøyer meg fredfullt for Den høye over alle verdener.»

132 Abraham sa til sine barn – og Jakob gjorde det samme: «Allah har valgt lære for dere, så la ikke døden komme før dere fredfullt bøyer dere for Den høye!»

133 Var dere der da Jakob lå for døden? Jakob sa til sine barn: «Hvem skal dere følge når jeg er borte?» De svarte: «Vi skal følge din Allah, dine forfedres Allah, Abrahams, Ismaels og Isaks Allah – Den ene Allah! Vi skal bøye oss fredfylt for Den høye.»

134 Deres tid er forbi! De skal få som fortjent, og dere skal få som fortjent.⁸ Dere skal ikke få fordeler gjennom dem!⁹

Monoteisme er den rette vei

135 De sier: «Bli jøde!» – eller bli kristen, så skal dere finne den rette vei!» Si: «Vi følger Abrahams lære!¹⁰ Abraham søkte det som er sant! Han satte ikke annet likt Allah.»

136 Si: «Vi erkjenner Allah og det som er åpenbart for oss – og for Abraham, Ismael, Isak, Jakob og deres etterkommere, for Moses, Jesus og alle profetene – fra Den høye! Og vi gjør

¹ Imam: modell/leder/eksempel.

² Den høyes løfte: pakten med Abraham.

³ Israelittene (jødene) har ingen særstilling som «utvalgt» folk i kraft av å være «israelitter» (jøder).

⁴ Kaba i Mekka.

⁵ Å være muslim betyr egentlig «fredfullt å bøye seg for/følge Allah, Den høye».

⁶ Et samfunn som «fredfullt bøyer seg for/følger Allah, Den høye», det er betydningen av et islamsk samfunn. Merk at «muslim» og «islam» ikke er egennavn, men allment viser til «fredfullt å bøye seg for/følge Allah, Den høye».

⁷ Egentlig: «Erkjenn og vær muslim!»

⁸ Mennesket har individuelt ansvar. Islam avviser den jødiske tanken om jødisk «utvelgelse». Og den kristne læren om «arvesynden».

⁹ Jøder skal ikke få fordeler gjennom patriarkene.

¹⁰ Den rene monoteisme.

ingen forskjell på dem. Vi bøyer oss fredfylt for Den høye.»

137 Om de erkjenner det samme som dere, er de på rett vei! Men vender de seg i en annen retning, splitter de og lager sekter. Allah skal beskytte deg mot dem! Den høye hører og vet.

138 Si: «Allah har satt farge til vår lære! Og hvem gir bedre farge enn Allah? Vi følger bare Den høye.»

139 Si til jøder og kristne: «Vil dere diskutere med oss om Allah, Den høye, som er både for oss og for dere! Våre handlinger er våre, og deres blir for dere – vi er Den høye oppriktig hengivne.»

140 Vil dere hevde at Abraham, Ismael, Isak, Jakob og deres etterkommere var «jøder» eller «kristne»? Si: «Vet Allah eller dere best?» Hvem gjør mer urett enn den som dekker til en sannhet fra Den høye! Den høye vet det dere gjør.

141 Deres tid er forbi! De skal få som fortjent, og dere skal få som fortjent. Dere skal ikke få fordeler gjennom dem.

Formalistiske ritualer ikke viktig

142 De som ikke bruker forstand, skal si: «Hva har fått dem til å gå bort fra den veiledning¹ de hadde?» Svar: «Øst og Vest tilhører Allah! Den høye leder den Den høye vil på rett vei.»

143 Den høye vil dere skal være et middelveiens samfunn, som eksempel

for alle – slik sendebudet er eksempel for dere! Den høye har gitt dere en veiledning – for å skille dem som følger sendebudet fra dem som vender om². Det blir en vanskelig prøve! Men ikke for dem som lar seg lede av Allah. Den høye vil ikke la deres hengivelse bli glemt. Allah er barmhjertig og velvillig.

Veiledning

144 Den høye ser deg vende ansikt mot himmelen – Den høye skal gi en veiledning du blir fornøyd med! Ta Den hellige moské som veiledning. Ja, hvor dere enn er, så rett dere inn mot den. De som tidligere fikk Skriften, skal vite at det er en sannhet fra Den høye. Allah overser ikke det de gjør.

145 Men selv med all verdens tegn ville de som tidligere fikk Skriften, ikke delt din veiledning! Du skal ikke dele deres. De deler ikke hverandres heller! Og skulle du gitt etter for deres ønsker etter all kunnskap du har fått, ville du ha gjort urett.

146 De som tidligere fikk Skriften, kjenner den som sine barn, men noen skjuler sannheten bevisst!

147 Sannheten er fra Den høye, så vær ikke blant dem som tviler.

148 **Alle har en retning de følger! Men kappes om å gjøre det gode! Hvor dere enn er, skal Allah samle dere på oppgjørets dag! Allah har makt over alt.**

¹ Kibla: veiledning, bønnenretning. Muslimer hadde tidligere templet/moskéen i Al Quds; Jerusalem, som kibla. Det ble senere Kaba i Mekka.

² Til tradisjonen.

149 Hvor du enn står fram, så vend ansiktet mot Den hellige moskéen. Det er en sannhet fra Den høye. Allah overser ikke det dere gjør.

150 Hvor du enn står fram, vend ansiktet mot Den hellige moskéen, og hvor dere enn er, så rett dere inn mot den! Da skal ingen bebreide dere, unntatt de som søker urett. Men bry dere ikke om dem – bry dere om Den høye! Den høye skal vise dere velvilje, og dere skal finne den rette vei.

151 Vi har gitt dere et sendebud fra deres egne rekker for å framføre Den høyes budskap, rense dere for urett, undervise i Skriften og visdommen og lære dere det dere ikke vet.

152 Husk Den høye, og Den høye skal huske dere! Vær Den høye takknemlige og vend dere ikke bort.

153 Dere som erkjenner Allah: søk Allahs hjelp tålmodig, fast og hengivent! Allah er med dem som er tålmodige i motgang.

154 Si ikke om dem som har mistet livet for Allahs sak at de er døde – de lever, men dere sanser dem ikke!

Prøvelser i livet

155 Den høye skal sette dere på prøve med frykt og sult, med tap av jordisk gods, liv og arbeids frukter! Men gi en glad beskjed til de tålmodige,

156 de som sier, når ulykken rammer: «Vi tilhører Allah, og Den høye vender vi tilbake til!»

157 Allahs velvilje og nåde skal være med dem! De er på rett vei.

Pilegrimsreisen

158 Stedene Safa og Marwa¹ er symboler fra Allah! Den som kommer til Den hellige moskéen på pilegrimsreise² eller på kort besøk³ og haster mellom de to, gjør intet galt ved det! Om noen av egen vilje utfører en god handling, skal det bli anerkjent av Allah! Den høye har kunnskap om alt.

Skjul ikke det sanne

159 De som skjuler det Den høye har gitt av veiledning, når det er gjort klart i Skriften, skal avvises av Allah og av dem som vet å dømme.

160 Med mindre de angrer og forbedrer seg og slår fast det som er rett! Da skal Den høye tilgi dem, for Den høye viser velvilje og er barmhjertig.

161 Men de som ikke vil erkjenne Allah og dør uten å ville erkjenne, skal avvises av Allah, engler og mennesker.

162 De som ikke vil erkjenne, skal bli avvist! De skal ikke få noe mildnet svar, og det vil være for sent å angre.

¹ To høyder i Mekka.

² Hadj.

³ Umrah.

163 Allah er én! Det finnes ingen annen allmakt enn Den høye, barmhjertig og velvillig.

Allahs tegn i naturen

164 *I skapelsen av himlene og jorda; i skiftet mellom natt og dag; i skipene som seiler på havet med nyttig last for menneskene; i vannet Allah sender fra skyen som gir liv til den døde jorda så det vrimler av alle slags dyr; i vindens veksling og skyenes drift mellom himmel og jord, er det tegn for den som bruker forstand!*

Falske idoler og idealer

165 Det finnes mennesker som setter annet likt Allah og elsker det på linje med Allah. Men de som erkjenner, elsker Allah mest! Når de som gjør urett, ser de plager som venter dem, skal de vite at Allah har makt over alt, og at Allahs svar er strengt.

166 De som ble dyrket, skal ta avstand fra dem som dyrket dem – og de skal se svaret som venter! Alle bånd mellom dem blir brutt.

167 De som dyrket dem skal si: «Kunne vi bare leve om igjen. Vi skulle tatt avstand fra dem vi dyrket slik de nå tar avstand fra oss!» Allah skal vise dem det de har gjort, og de skal bli fylt med anger. Men de skal ikke slippe unna ilden.

Spis av alt tillatt og godt

168 Mennesker! Spis av alt tillatt og godt på jorda.¹ Men følg ikke i onde krefters spor; de er menneskers fiende.

169 Den onde skal oppfordre dere til det usømmelige – og det som er galt! Og til å si ting om Allah dere ikke vet er sanne.

Følg ikke tradisjoner blindt

170 Blir det sagt: «Følg det Allah har gitt», skal noen svare: «Vi følger det våre fedre gjorde». Selv om fedrene var uten fornuft og ikke fulgte rett vei.

171 Den som ikke vil erkjenne, er lik en skapning som hører hyrdens kall, men bare oppfatter stemmen og et rop – uten å forstå hva det dreier seg om! Døve, stumme og blinde er de og bruker ikke forstand.

172 Dere som erkjenner, spis av de goder Den høye har gitt dere! Og vær takknemlige mot Allah – om det er Den høye dere følger.

Forbudt mat

173 Den høye har bare forbudt dere kjøtt av selvdøde dyr, blodmat og svinekjøtt, og det som er tiltenkt andre enn Allah.² Men spiser dere noe slikt av nød, uten å ønske det, og ikke mer enn nødvendig, følger ingen skyld med det! Allah er tilgivende, barmhjertig.

¹ Gjør bruk av alt tillatt og godt på jorda.

² Omtale av mat som er forbudt (haram).

Lærde kan dekke til sannhet

174 De som skjuler noe Allah har åpenbart av Skriften for å oppnå en billig vinning, henter seg ikke annet enn ild! Allah skal ikke tale til dem på oppstandelsens dag og ikke rense dem for skyld. De vil få strengt igjen.

175 De har byttet veiledning mot å la seg lede vill og tilgivelse mot å fortvile! De skal måtte tåle mye i ilden.

176 Allah har åpenbart Skriften med sannhet! De som setter sin mening mot den, er gått langt i å motsette seg Allah.

Rettsindighet ligger ikke i ytre former

177 *Rettsindighet ligger ikke i å vende seg mot øst eller vest! Rettsindig er den som erkjenner Allah og den siste dagen, englene, Skriften og profetene; den som gir av det en har fått av Allah, selv om en har det kjært, til slektninger, foreldreløse, fattige, veifarende, tiggere og til å sette fri ufrie; den som er Allah hengiven og gir av det en har fått av Allah til den som trenger det; den som holder inngåtte avtaler og er tålmodig i vansker, nød og strid. De er sanne mot seg selv! Og er Allah bevisst.*

Avpasset svar og tilgivelse

178 Dere som erkjenner Allah: Avpasset svar ved blodsutgytelse er foreskrevet dere – for fri eller ufri, mann eller kvinne. Men ettergis noen av sin søster eller bror,¹ skal det følges

opp på rett måte, og krav om erstatning skal løses med det gode. I det ligger velvilje fra Den høye, til barmhjertighet og lettelse for dere. Den som etter dette bryter loven, vil få strengt igjen.

179 I lov om avpasset svar ligger det vern av liv; husk det om dere bruker forstand og vil være Allah bevisst.

Skriv testamente

180 Det er foreskrevet den som ligger for døden – og etterlater større verdier – å skrive testamente til fordel for foreldre og nære slektninger på rettmessig måte. Det er plikt for dem som er Allah bevisst.

181 Om noen endrer testamentet etter å ha fått kjennskap til det, faller skyld på dem som gjør det. Allah hører og vet.

182 Men frykter noen at den som testamenterte har gjort urett eller begått feil, og så setter ting rett mellom dem som skal arve, ligger ingen skyld på denne. Allah er barmhjertig og velvillig.

Faste

183 Dere som erkjenner Allah: Det er foreskrevet dere å faste, som det var foreskrevet dem som levde før, for dere vil være Allah bevisst!

184 Fasten skal vare et bestemt antall dager. Hvis noen er syke eller på reise, så erstatt de dagene senere. Den som

¹ Eventuelt av samfunnet, ved det offentlige rettsvesenet.

finner det belastende å faste, kan i stedet gi mat til en fattig. Gjør gode handlinger av egen vilje! Å faste er til eget beste, om dere bare visste.

185 Ramadan er den måned da Koranen ble åpenbart, som veiledning for menneskene og med klare ord til hjelp for å skille mellom rett og urett. De som ser månen, skal faste. Den som er syk eller på reise, skal erstatte de dagene senere. Allah vil gjøre det enkelt og ikke vanskelig for dere! Hold faste på de foreskrevne dagene og følg Allah som har ledet dere – for at dere skal være takknemlige.

186 *Når de hengivne spør etter Den høye, skal de vite at Den høye er nær! Den høye svarer den ydmykes bønn. Måtte de lytte til og erkjenne Den høye, så de skal finne den rette vei!*

187 Det er tillatt å være sammen med deres ektefeller på natta under fasten. De er som kledning for dere, og dere som kledning for dem! Allah vet dere gjorde feil, men har unnskyldt og tilgitt dere. Søk sammen for det Allah har gitt. Spis og drikk til det hvite anstrøk av lys i morgengryet kan skilles fra nattas mørke og hold faste til kvelden! Vær ikke sammen i netter med meditasjon i moskéen. Dette er Allahs grenser; kom ikke for nær dem! Allah gjør Den høyes budskap kjent – for at folk skal være Allah bevisst.

Rettmessig bruk av midler, mot bestikkelse og korrupsjon

188 Bruk ikke ulovlig det dere har; gå ikke til dem som bestemmer for å få av det andre eier – vit bedre enn det!

189 De spør om månens faser. Si: «Tid settes for menneskene og for pilegrimsreisen.» Gå ikke bakvei til en oppgave;¹ rettsindig er den som er bevisst Allah! Velg rett vei; vær bevisst Den høye, og det skal gå dere godt.

Krig er selvforsvar

190 *Kjemp² på Allahs vei mot dem som fører krig mot dere,³ men trå ikke over Allahs grenser!⁴ Allah skal avvise den som starter en fiendtlighet.*

191 Gjør av med dem som vil gjøre av med dere, der dere måtte møte dem, og driv dem bort der de drev dere bort, for undertrykking er verre enn døden! Kjemp ikke ved Den hellige moskéen, om ikke de kjemper mot dere der først. Om de angriper, så gjør det av med dem, et svar til dem som ikke vil erkjenne.

192 Men om de avstår, skal de vite at Allah er tilgivende, barmhjertig!

193 Kjemp mot dem som fører krig mot dere til undertrykking ikke lenger finnes – til erkjennelse. Det skal da ikke være mer fiendskap mellom dere og dem, unntatt med dem som undertrykker og fortsatt vil kjempe.

¹ Ingen når islams kjerne, som er å være bevisst Allah, ved å være opptatt av tider og former for religiøse ytringer.

² Koranen bruker ordet «qital» for kamp og krig; altså ikke ordet «jihad». Jihad betyr å streve for det gode, og det ligger ingen begrensninger i det. Qital: kamp og krig, er noe annet. Når Koranen viser til qital, følger pålegg om at muslimer ikke må trå over Allahs grenser; de skal tilgi og søke fred. Kamp og krig (qital) er rettferdig eller ikke rettferdig, men ikke «hellig». Det finnes ikke «hellig krig» i islam. (Khaled Abou El Fadl)

³ Å kjempe er tillatt i selvforsvar.

⁴ Det arabiske ordet «la ta'tadu» innbefatter forbud mot å starte en fiendtlighet, å kjempe mot ikke-stridende, mot ikke avpasset svar på anfall og mot andre brudd på anstendighet og moralske normer. (M. A. S. Abdel Haleem)

Rettferdighet og begrensning i krig

194 Kjemp også under en høytid, om dere blir angrepet, for selv angrep på en hellig tid er underlagt loven om rettmessig svar. Blir dere angrepet av andre, kan dere slå tilbake på samme måte,¹ men vær bevisst Allah og vit at Allah er med de rettsindige.

195 Gi gavmildt på Allahs vei av det dere har fått! Kast dere ikke ut i smålighet, men gjør godt! Allah er med dem som gjør det gode.

Regler for pilegrimsreisen

196 Gjør pilegrimsreisen² og det korte besøket³ for Allah! Er dere forhindret, kan dere i stedet gi et bidrag dere har råd til, for et godt formål. Det er ikke fullført før bidraget er framme. Den som er syk eller har en annen hemning, kan i stedet faste, hjelpe en trengende eller gi et annet bidrag. Når dere er i stand til det og trygge, og etter det korte besøket, gjør pilegrimsreisen, gi et bidrag dere kan klare. Den som intet har, skal faste tre dager under pilegrimsreisen og sju dager etter hjemkomsten, ti fulle dager i alt. Det gjelder ikke den som bor ved moskéen. Vær Allah bevisst! Vit at Allah svarer fast.

197 Pilegrimsreisen skal foregå i bestemte måneder. Den som gjør reisen, skal så lenge den varer, avstå fra intimt samvær, upassende adferd og stridbart snakk. Allah vet hva godt dere gjør.

Ta med det nødvendige på reisen, og bevissthet om Allah er mest nødvendig! Vær bevisst Den høye, dere som bruker forstand!

198 Det er ikke galt under pilegrimsreisen å søke Den høyes goder. I strømmen av pilegrimer fra erkjennelsens høyde,⁴ påkall Allah ved den hellige lund⁵ og husk Den høye, som ledet dere da dere gikk feil.

199 Fortsett fra stedet⁶ med menneskestrømmen, og be om Allahs tilgivelse; Allah er tilgivende og nådig.

De setter annet likt Allah

200 Når handlingene er over, så minnes Allah slik dere minnes deres forfedre, men med større hengivenhet! Noen sier: «Den høye, gi oss av det gode i denne verden.» De skal ikke få av det gode i den neste.

201 Andre sier: «Den høye, gi oss av det gode i denne verden og i den neste også – spar oss for ildens svar!»

202 De skal få som fortjent; Allah er rask i regnskap.

203 Husk Allah tre dager i Mina! Drar noen videre etter to, gjør de ikke noe galt ved det, og heller ikke hvis de blir lenger, om de er rettsindige. Vær Allah bevisst! Vit at alle skal samles hos Den høye.

¹ Se 2,190; fotnote 3.

² Hadj.

³ Umrah.

⁴ Arafat.

⁵ Musdalifa.

⁶ Mina

Tro ikke alt de sier

204 Det finnes noen som taler om livet på jorda på en måte som er svært tiltalende! Allah vet det som er i deres hjerte; de er din klare fiende.

205 Får de makt, skal de skape forfall og bryte ned slekt og avling! Allah godtar ikke den som gjør urett.

206 Blir det sagt de skal være bevisst Allah, gjør de i hovmod mere galt! Avgrunnen¹ er til pass for dem, det er en ynkelig tilstand.

207 Det finnes andre som vil ofre sitt liv for å vinne Allahs velvilje. Allah skal gi hengivne godhet.

208 Dere som erkjenner: Bøy dere for Den høye og følg ikke i vonde krefters spor! Det vonde er menneskers fiende.

209 Men skulle dere gå galt, etter å ha blitt riktig ledet, så vit at Allah er mektig og vis.

210 Venter dere at Allah skal vise seg for dere – med englene – under skyen? Men da skal alle ting være avklart, og alt ha gått tilbake til Allah.

Noen vil ikke erkjenne

211 Spør isrealittene hvor mange klare tegn Den høye har gitt dem! Hver den som bytter bort Allahs velvilje etter å ha fått den, skal vite at Allah svarer fast.

212 Livet i denne verden er gjort tiltalende for den som ikke vil erkjenne, de gjør narr av dem som erkjenner. Men de som er Allah bevisst, skal stå over dem på oppstandelsens dag! Allah gir rikelig av Den høyes goder som Den høye vil.

213 Menneskene utgjorde en gang ett samfunn, men skilte meninger oppsto, og Allah sendte profeter for å gi dem det glade budskap og advare. Den høye ga dem Skriften med sannhet for at menneskene kunne avgjøre spørsmål de var blitt uenige om. Men de som fikk Skriften, tolket den på forskjellig måte av uvilje mot hverandre, selv etter at alt var gjort klart. Allah ledet velvillig dem som ønsket sannhet i spørsmål uenigheten gjaldt. Allah leder den som vil ledes på rett vei.

Mennesker prøves i motgang

214 *Mener dere å kunne gå til paradiset² uten først å ha vært igjennom noe av det som rammet andre før? De ble slått av ulykker og motgang, så sendebudet og de som er Allah bevisst, ropte: «Når kommer hjelpen fra Allah?» Allahs hjelp er alltid nær.*

215 De spør om å gi til andre. Si: «Gi av det dere har fått – til foreldre og nære slektninger, foreldreløse, trengende og veifarende. Allah vet alt godt dere gjør.»

216 Dere er pålagt å ta til forsvar – selv om dere skulle føle motvilje. Dere kan føle motvilje mot noe som skal tjene dere, og velvilje til noe som skal skade dere. Allah vet det dere ikke vet.

¹ Avgrunnen: helvete, å være avvist av Allah.

² Paradiset: himmelriket, å være anerkjent av Allah.

217 De spør om det er lov å kjempe i den hellige måned. Svar: «Å kjempe i den er alvorlig, men mer alvorlig for Allah er å legge hindringer i Allahs vei! Å ikke ville erkjenne Den høye, stenge adgangen til Det hellige hus og drive folk bort derfra. Undertrykking er verre enn døden.» De vil fortsette å kjempe mot dere for å få dere bort fra å erkjenne, om de kan. Skulle noen avsverge erkjennelse og fornekte sannhet, skal deres innsats være uten verdi både i denne og den neste verden. De skal høre ilden til, og der skal de være og bli.

218 De som erkjenner Allah og forlater det vonde og strever på Allahs vei, kan håpe på velvilje fra Allah; Allah er tilgivende, barmhjertig.

Rusmidler, pengespill og gaver

219 De spør om rusmidler og pengespill. Si: «Begge deler er til stor skade, men også til noe nytte. Skaden er større enn nytten!» De spør hva de skal gi til andre. Si: «Alt ut over det dere trenger!» Slik gjør Allah Den høyes budskap klart, så dere må tenke etter,

220 både over alt i dette og i det neste livet! De spør om foreldreløse barn. Si: «Å bedre deres vilkår er rett! Og har dere med slike å gjøre, se dem som brødre og søstre!» Allah vet hvem som bryter ned og bygger opp. Husk at Allah, om Den høye ville, kunne gjort det vanskelig for dere også. Allah er mektig og vis.

Hvem å gifte seg med

221 Menn, gift dere ikke med kvinner som setter annet likt Allah¹ før de erkjenner! En erkjennende tjenerinne til Allah er bedre enn en som setter annet like høyt, uansett hvor tiltalende hun er. Kvinner, gift dere ikke med menn som setter annet likt Allah før de erkjenner! En erkjennende tjener til Allah er bedre enn en som setter annet like høyt, uansett hvor tiltalende han er. Disse innbyr til ilden, Allah innbyr til paradiset og tilgivelse ved Den høyes velvilje. Den høye klargjør sine tegn for menneskene for at de skal bruke forstand.

222 De spør om hustruens månedlige periode. Si: «Den er en belastning for henne, så hold avstand den tida og gå ikke til henne før hun er renset. Søk så begge nærhet som forordnet av Allah.» Allah er med dem som vender om til Den høye og vil være rene.

223 Din hustru er som en åker å dyrke, så gå til henne som dere begge ønsker, alt på beste måte. Vær bevisst Allah, som dere skal møte. Gi glade budskap til dem som erkjenner.

Bruk ikke bannord i Allahs navn

224 Bruk ikke Allah i deres bannord, om dere ønsker å gjøre det gode: Vær Allah bevisst og bygg respekt hos folk; Allah hører og vet.

¹ *Mushrikun: de som setter annet likt Allah.*

225 Allah stiller dere ikke til ansvar for meningsløse bannord, men for det som hjertet fortjener! Allah er tilgivende og mild.

Skilsmisse

226 Den som erklærer å ville holde seg fra sin hustru med tanke på skilsmisse, skal ikke komme nær henne på fire måneder. Om de to forsones, er Allah tilgivende og barmhjertig.

227 Står de fast ved å skilles, skal de vite at Allah hører og vet alt de sier og gjør.

228 En fraskilt kvinne må vente i tre månedlige perioder før hun kan gifte seg på nytt. Og det skal ikke være tillatt for henne å skjule det Allah kan ha skapt i hennes favn, om hun er bevisst Allah og den siste dagen. Mannen gjør rett i å ta henne tilbake i den tiden om de to ønsker forsoning. Kvinnen har på rettmessig måte samme krav og plikter til mannen som mannen har krav og plikter til kvinnen! Mannen har et tyngre ansvar om han skal underholde familien.¹ Allah er mektig og vis.

229 Skilsmisse kan erklæres og tilbakekalles to ganger.² Partene kan etter hver gang gjenoppta samlivet på anstendig måte eller la ekteskapet bli oppløst med det gode. Det er ikke tillatt å ta tilbake det den andre har fått, hvis en ikke kan overholde de grenser som Allah har satt. Frykter partene de ikke skal kunne fortsette ekteskapet innenfor Allahs grenser, kan en for å sette seg fri, avstå noe til den andre

uten at det er galt. Bryt ikke Allahs grenser! Den som gjør det, handler urett.

230 Skiller mannen seg endelig fra kvinnen, kan han ikke ta henne tilbake med mindre hun har vært gift på nytt. Blir hun skilt fra den nye mannen, gjør ikke de to galt hvis de søker sammen igjen, om de overholder Allahs grenser, som Den høye klargjør for dem som bruker forstand.

231 Om dere har erklært skilsmisse, og kvinnens ventetid³ er slutt, så fortsett sammen på rettmessig vis eller la henne gå på rettmessig måte. Hold henne ikke tilbake mot sin vilje for å skade henne! Den gjør urett mot seg selv som opptrer slik. Ta ikke lett på Allahs budskap, men husk Den høyes godhet, og det som er åpenbart av Skriften og visdommen, for å advare mot det som er urett! Vær Allah bevisst; Allah har kunnskap om alt.

232 Om dere har skilt dere fra en kvinne, og ventetiden er slutt, så hindre henne ikke i å gifte seg med en annen, om de to er blitt enige om det, alt på rettmessig måte. Det er pålegget til den som er bevisst Allah og den siste dagen, for det er hederlig og rent; Allah vet det dere ikke vet.

233 Mødre kan amme sine barn i to år, om de ønsker full ammingstid. Barnets far skal være ansvarlig for deres underhold og klær på beste måte. Ingen skal belastes med mer enn en makter! Ei mor skal ikke lide for sitt barn, og heller ikke en far. Det samme gjelder for en verge. Hvis foreldrene etter samråd vil avvenne barnet, er ikke det galt, og

¹ Den har et tyngre ansvar som skal underholde familien, mannen eller kvinnen.

² Rett til skilsmisse gjelder for både mannen og kvinnen.

³ Idda: kvinnens ventetid etter en skilsmisse (eller etter ektemannens død) før hun kan gifte seg på nytt.

heller ikke om de finner amme til barnet når det gjøres på rettmessig måte. Vær Allah bevisst og vit at Allah vet alt dere gjør.

Enker

234 Når noen dør og etterlater enker, skal disse vente i fire måneder og ti dager, og etter at ventetiden er slutt, er det ikke galt hva de rettmessig måtte ønske. Allah vet alt dere gjør.

235 Det er ikke galt å foreslå ekteskap til slike kvinner eller ha tanker om det. Allah vet hva dere vil si. Men inngå ingen hemmelig avtale med dem, vær oppriktige og tilby ikke ekteskap før ventetida er slutt! Allah kjenner deres innerste tanker. Vær Den høye bevisst og vit at Allah er tilgivende, mild.

Å bryte avtalt forlovelse

236 Det er ikke galt å skille seg fra en kvinne som en ikke har rørt og ikke bundet seg til med brudegave. Men gi henne da rimelig erstatning, den velstående etter det han klarer, og den fattige etter det han makter, på hederlig måte. Det er en plikt å gjøre riktig og godt.

237 Om en skiller seg fra en kvinne som en ikke har rørt, men bundet seg med brudegave til, skal en gi halvdelen av den avtalte gaven, om kvinnen ikke avstår fra sin del, eller mannen avstår fra sin. Å avstå fra det som er ens rett, er nærmere å være bevisst Allah! Husk å være velvillig mot hverandre; Allah vet alt dere gjør.

Foreskrevet hengivenhet, bønn

238 *Hold fast ved den foreskrevne hengivenhet: bønn, den midtre også, og stå ydmykt for Allah!*

239 Hvis dere er i en vanskelig situasjon, uttrykk hengivenhet i bønn, gående eller stående. Vend dere til Allah i sikkerhet, slik Den høye lærte, da dere ikke visste.

Støtte til enker og fraskilte

240 De som dør og etterlater seg enker, skal testamentere til fordel for dem så de får underhold for ett år med rett til å bo i hjemmet. Men velger noen å flytte, er det ikke galt det de gjør innen grensen for det som er rettmessig. Allah er mektig og vet.

241 Skilte hustruer har rett til underhold på rettmessig måte. Det er en plikt for dem som er Allah bevisst.

242 Allah klargjør Den høyes budskap, så dere må bruke forstand.

Kjemp mot urett og undertrykking

243 Du kjenner vel til dem som i tusentall forlot sine hjem for å unngå en dødelig fare? Allah lot døden innhente dem. Men vekket dem til live igjen! Allah viser godhet mot menneskene, men de fleste er ikke takknemlige.

244 Kjemp¹ på Allahs vei og vit at Allah hører og vet.

¹ *Kjemp i en rettferdig krig til forsvar mot urett og undertrykking, eller mot et fiendtlig angrep; forsvar er tillatt.*

245 Hvem vil gi Allah et rundhåndet lån¹, som han eller hun skal få mangfoldig igjen? Allah tar, og Allah gir, og Den høye vender dere tilbake til.

Saul og hjertets tillit

246 Du kjenner vel til israelittenes eldste, som på tida etter Moses sa til sin profet: «Utnevnt en konge for oss, og vi skal kjempe på Allahs vei!» Profeten sa: «Dere vil kanskje ikke kjempe, om dere blir kalt til det?» De sa: «Hvorfor skulle vi ikke ville kjempe på Allahs vei, når vi er blitt drevet bort fra våre hjem og skilt fra våre barn?» Likevel vendte de seg bort når de ble kalt, unntatt noen få. Allah vet hvem som gjør urett.

247 Profeten sa: «Allah har utnevnt Saul til deres konge.» De svarte: «Skal han ha kongens makt over oss? Vi har større rett til makten! Og dessuten mangler han rikdom!» Profeten sa: «Allah har valgt ham framfor dere og gitt ham kunnskap og styrke, Allah gir makt slik Den høye vil! Den høye er storslagen, vis.»

248 Profeten sa: «Det skal bli et tegn ved hans makt at dere får hjertet fylt av tro og tillit, ved arven etter Moses og Aron, båret fram av engler! En veiledning for dere, om dere vil erkjenne.»

249 Saul brøt opp med hæren og sa: «Allah skal sette dere på prøve ved ei elv! Den som drikker vann fra elva, skal ikke høre meg til. Men den som ikke drikker, skal høre meg til. Den

unnskyldes som bare tar en munnfull.» Men alle drakk de fra elva, unntatt noen få. Da Saul krysset elva med dem som erkjente, og som hørte ham til, sa de som ble holdt tilbake: «Vi har ikke nok styrke i dag til å kjempe mot Goliat og hans hær!» Men de som visste at de skal møte Allah, sa: «Hvor ofte har ikke en liten gruppe med Allahs hjelp, seiret over en stor? Allah er med de djerve.»

250 De sto vendt mot Goliats hær og ba: «Den høye, gi oss kraft til å holde stand; plant våre føtter fast! Gi oss seier over dem som ikke vil erkjenne.»

251 Med Allahs hjelp drev de dem på flukt! David drepte Goliat. Allah ga ham makt og visdom og lærte ham det Den høye ville. Om Allah ikke brukte noen til å drive andre tilbake, ville jorda vært preget av forfall. Allah er god mot all verden.

252 Dette er Allahs budskap, som Den høye i sannhet gir deg², for du er et sendebud fra Allah.

Allahs sendebud

253 Blant Allahs sendebud ble noen gitt fortrinn framfor andre. Det gjelder dem Allah talte til. Noen fikk opphøyet plass.³ Den høye ga Jesus, Marias sønn, klare tegn på sannhet og styrket ham med løftet sinn! Om Allah ville, skulle ikke de som kom etter profetene, endt opp med uenighet etter å ha fått klar beskjed! Men de antok forskjellige syn. Noen erkjenner og andre ikke. Om

¹ Av gode gjerninger. Eventuelt ved å ofre sitt liv, eller være villig til det, på Allahs vei. (Muhammad Asad)
² Profeten Muhammed.
³ Som Muhammed: med det endelige og universelle budskap.

Allah ville, skulle de ikke blitt uenige; Allah gjør som Den høye vil.

254 Dere som erkjenner Allah: Gi av det Den høye har gitt dere, før den dag kommer da ingen skal kunne forhandle, og verken vennskap eller forbønn skal gjelde! De tar feil som ikke vil erkjenne.

Allah alene

255 *Allah, det finnes ingen annen allmakt enn Den høye, levende og varige opprettholder av alle ting! Verken tretthet eller søvn griper Den høye. Den høye eier alt, i himlene og på jorda. Hvem kan påvirke Den høye, uten at Den høye vil? Den høye vet det mennesker vet og ikke vet. Alt mennesker forstår, er gitt dem av Den høye! Den høyes makt omfatter himlene og jorda. Å bevare dem, koster ikke Den høye noe. Den høye er opphøyd, veldig.*

Tving ikke når det gjelder erkjennelse

256 Det skal ikke være tvang når det gjelder erkjennelse.¹ Rett vei er klart skilt fra den gale. Den som avviser falske makter og erkjenner Allah, har et feste som ikke svikter! Allah hører og vet.

257 Allah er nær de som erkjenner. Den høye leder dem fra mørke til lys. Falske makter er nær de som ikke erkjenner! Maktene leder dem fra lys til mørke. De skal høre ilden til, og der skal de være og bli.

258 Du kjenner vel til Nimrod, som diskuterte med Abraham om Den høye? Allah hadde gitt ham kongelig makt. Abraham sa: «Min Høye gir liv og bringer død!» Han svarte: «Jeg gir også liv og bringer død!» Abraham sa: «Allah lar sola stå opp i øst, så lar du den stå opp i vest!» Han som ikke ville erkjenne, ble forvirret. Allah leder ikke dem som gjør urett.

259 Du kjenner vel også til Uzair, som kom forbi en ødelagt by og sa: «Hvordan skal Allah kunne gi dette liv, her som alt er dødt?» Allah lot mannen dø og ligge der i hundre år. Den høye vekket ham til live og sa: «Hvor lenge har du ligget der?» Mannen sa: «Jeg har vel ligget her en dag eller så.» Allah sa: «Du har ligget der i hundre år! Se på nisten med mat og drikke; den er ikke bedervet. Men se på eselet! Den høye vil gjøre deg til et tegn for menneskene. Den høye skal reise dine døde ben og kle dem med kjøtt.» Da det var gjort, sa mannen: «Nå vet jeg at Allah kan alt!»

260 Og Abraham som sa til Den høye: «Vis hvordan Den høye gir døde liv.» Den høye sa: «Erkjenner du ikke?» Abraham svarte: «Jeg erkjenner, men vil gi hjertet ro.» Allah sa: «Tem fire fugler og lær dem å kjenne din røst! Sett dem rundt på åsene. Når du kaller, skal de komme til deg!» Vit at Allah er mektig og vis.

¹ Det skal ikke være tvang når det gjelder religion, religiøs lov eller livsførsel («din»). Det er et grunneleggende prinsipp i islam. En tvangsmessig oppnådd omvendelse til islam, uansett omstendighet, er uten gyldighet, og ethvert forsøk på å tvinge en ikke-troende til å anta islam, er en alvorlig urett. Den grunnholdning viser det grunnløse i den vidt utbredte oppfatningen om at islam stiller den ikke-troende ovenfor valget mellom «omvendelse eller sverdet».

Gi av det du har fått, på Allahs vei

261 De som gir av det de har fått på Allahs vei, er å sammenlikne med såkorn! Hvert korn gir sju aks, og hvert aks gir hundre korn! Allah gir mangedobbelt til den som Den høye vil, Allah er storslagen, vis.

262 De som gir av det de har fått på Allahs vei – uten å snakke om det og uten å såre andre – skal få som fortjent av Den høye! De skal ikke frykte eller sørge.

263 Et vennlig ord med tilgivelse er bedre enn en gave som sårer. Allah omfatter alt. Den høye er tilgivende og mild.

264 Dere som erkjenner Allah, gjør ikke gaver verdiløse ved å snakke om dem eller såre andre – som å gi av det en har fått for å bli sett av folk – uten å erkjenne Allah og oppgjørets dag. Som å være på glatt steingrunn, dekket av et tynt lag jord! Kommer regn, vaskes jorda bort, og steingrunnen blir synlig. Ingenting tilbake av den tilsynelatende gode handling! Allah veileder ikke den som ikke vil erkjenne.

265 Den som gir av det en har fått for å komme Allah nær, og for å styrke seg selv, er som en hage på en høyde. Kommer regn, gir hagen dobbel vekst! Uten regn er mildt dugg nok. Allah vet det dere gjør.

266 Hvem vil vel ønske å eie en hage med palmer og druer, sildrende bekker

og alle slags frukter, for så i høy alder, mens barna ennå er små, å få hagen rammet av en veldig storm med gnistrende lyn, så hagen brenner ned? Dette er Allahs budskap, så dere må bruke forstand.

Gaver av gode ting

267 Dere som erkjenner Allah, gi gaver av gode ting dere har fått og det Den høye lar framstå for dere på jorda! Gi ikke smålige gaver som dere selv skulle tatt motvillig imot. Allah omfatter alt og er æret.

268 Vonde krefter skremmer dere med fattigdom og frister dere til å være smålige! Men Allah lover dere tilgivelse og rikelig tilbake fra Den høye. Allah er storslått og vis.

Visdom er en storslått gave

269 Den høye gir visdom til den Den høye vil. Og den som er gitt visdom, har fått en storslått gave! De med forstand, forstår det.

270 Allah vet det dere gir til andre eller lover å gi! De som ikke gir, skal bli uten hjelper.

271 Å gi gaver åpent skal bli godtatt! Men det er bedre å gi til trengende i det skjulte. Det skal viske bort slett handling. Og Allah vet det dere gjør.

272 Det er ikke opp til deg å lede dem! Allah leder dem slik Den høye vil. Alt

dere gir av det dere har fått, skal være til eget beste, om dere gir for å være Allah nær! Og alt dere gir, skal dere få fullt igjen, for det skal ikke bli gjort urett mot dere.

273 Gi også til dem som trenger, og som er opptatt på Allahs vei, så de ikke kan ta annet arbeid. Om en ikke visste bedre, skulle en tro de klarte seg godt, for de er tilbakeholdne. Du skal kjenne dem på deres oppførsel, for de ber ikke påtrengende om hjelp. Gi av det dere har! Og Allah vet.

274 *De som gir av det de har fått, natt og dag, skjult og åpent, skal få rikelig igjen fra Den høye! De skal ikke frykte eller sørge.*

Grådighet og utbytting

275 De som er grådige og utbytter¹, skal på oppstandelsens dag stå fram som én som er blitt slått av vonde krefter. Dette fordi de sier: «Handel er som utbytting.» Men Allah har gjort handel tillatt, og å utbytte er forbudt! Den som avstår etter Den høyes advarsel, kan beholde det en alt har fått, og saken skal bli opp til Allah. Men de som faller fra og fortsetter, skal høre ilden til, være og bli der.

276 Allah tar bort fortjeneste ved utbytting, men gir mangedobbelt igjen ved gaver! Allah avviser de utakknemlige, som gjør urett.

277 *De som erkjenner og gjør det som er rett, som står fast ved den foreskrevne hengivenhet og gir av det de har fått til dem som trenger, skal få rikelig igjen fra Den høye. De skal ikke frykte eller sørge.*

278 Dere som erkjenner Allah: Vær Allah bevisst! Avstå fra den gjenværende fortjeneste på rente, så sant dere virkelig erkjenner.

279 Ellers er dere i strid med Allah og Den høyes sendebud. Angrer dere, skal dere ha rett til den opprinnelige kapital uten rente. Dere skal ikke gjøre urett mot andre! Det skal da heller ikke bli gjort urett mot dere.

280 Om en som skylder er i vansker, gi utsettelse til situasjonen bedres. Men å ettergi gjelden som gave er best, om dere bare visste!

281 *Frykt dagen dere vender tilbake til Allah og hver skal få som fortjent! Ingen skal bli urettmessig behandlet.*

Skriv ned finansielle avtaler

282 Dere som erkjenner: Når dere gjør avtale om et lån mellom dere, med avtalt lånetid, så skriv avtalen ned. La en erfaren skriver nedtegne avtalen på rettmessig måte. Ingen erfaren skriver må unndra seg å skrive når Allah har lært ham det! Skriv mens den som låner, dikterer. Skriveren må være bevisst Allah, Den høye, så han verken skriver mer eller mindre.

¹ Utbytter: tar ågerrente/ublu rente (riba).

Om den som låner er mentalt eller fysisk svak eller ikke vet å diktere, så la en som tar vare på personens interesser, diktere på rettmessig måte. Hent to mannlige vitner eller en mann og to kvinner som dere har tiltro til, slik at om en av kvinnene skulle huske feil,¹ så kan den andre hjelpe henne. Vitner skal ikke unndra seg å vitne når de blir bedt om det! Ta bryet med å skrive ting ned, enten det er stort eller lite, og få med forfallstiden. Det er det rette for Allah! Det er tryggest som bevis og best for å unngå tvil.

Skal varer leveres direkte fra en person til en annen, behøver ikke avtaler å skrives. Bruk likevel vitner når dere handler! Verken skriver eller vitner må lide overlast, det vil være alvorlig urett. Vær bevisst Allah, og Allah skal opplyse dere. Allah har kunnskap om alt.

283 Er dere på reise og ikke finner noen erfaren skriver, kan dere ta pant som sikkerhet. Velger dere å stole på hverandre og ikke ta pant, må den som gis tillit, følge opp sitt ansvar og være bevisst Allah, Den høye. Ingen må holde tilbake et vitnemål! Da gjør en urett i sitt hjerte, Allah vet det dere gjør.

284 Til Allah hører alt i himlene og på jorda! Om dere viser eller skjuler det dere har i sinne, skal Allah stille dere til ansvar for det. Den høye tilgir det Den høye vil, gir svar som Den høye vil. Den høye har makt over alt.

Den høye, Beskytter

285 Sendebudet erkjenner det Den høye har gitt ham, og de som erkjenner, gjør det samme. De erkjenner Allah, Den høyes engler, Den høyes skrifter og Den høyes sendebud og skiller ikke mellom sendebudene.² De sier: «Den høye, vi hører og lyder! Og ber om Den høyes tilgivelse! Den høye er målet for vår reise.»

286 Allah forventer ikke mer av noen enn det personen makter. Hver skal godskrives og belastes som fortjent.

Den høye, døm ikke om vi glemmer eller feiler, Den høye, tyng oss ikke som andre ble tynget før! Den høye, gi oss ikke å bære mer enn vi greier, men unnskyld, tilgi og vær barmhjertig med oss! Den høye, vår beskytter, hjelp oss mot dem som ikke vil erkjenne Allah.

¹ Fordi hun ikke har handelsmessig erfaring. Fortsatt er én kvinne vitne, men kan bli hjulpet av en annen om hun ikke har erfaring med handelsmessige overføringer, slik det ofte var på den tiden.

² De var alle Allahs sendebud. Noen ble likevel gitt «fortrinn» for andre. (2,253)

Tekster fra Koranen

Utdrag

Dette er gjengivelser av innhold og meninger i noen Koran-vers, nødvendigvis ikke direkte oversatt.

Skriften

Denne Skrift er fra Allah, Den mektige, vise. (45,2)

Tegn

Det er tegn i himlene og på jorda for den som vil erkjenne. (45,3)

I skiftet mellom natt og dag; i regnet Allah sender fra skyen som gjenoppliver den døde jorda; i Den høyes skiftende vinder, er det tegn for den som bruker forstand. (45,4)

I skapelsen av mennesket og alt levende Allah spredte på jorda, er det tegn for den som tenker etter. (45,5)

Allah/Den høye

Sett ingen makt ved Allahs side! (17,22)

Noen gjør sine ønsker til gud. (45,23)

De vakreste navn er for Allah! (7,180)

Allah er barmhjertig og fylt av kjærlighet. (11,90)

Universet

Himmel var en gass-liknende substans. (41,11)

Den høye sa til himmel og jord: «Bli!» Og de ble til. (41,11)

Himlene og jorda var først en sammenhengende enhet, men Den høye skilte dem. (21,30)

Den høye la stjerner på himmelens hvelving, vakre for den som ser. (15,16)

Skapelsen av himlene og jorda er langt større enn skapelsen av mennesket. (40,57)

Den høye skapte livet og døden for å sette folk på prøve. (67,2)

Jorda

Den høye brettet ut
jordas ytre, forankret
fjell og lot planter vokse
– alt i balansert orden.
(15,19)

Jorda ble skapt med
prektige ting. Den høye
prøver folk for å se hvem
som er best i handling.
(18,7)

Påfør ikke jorda skade
når den først er satt i
stand. (7,56)

Forfall og forurensing
skjer på land og hav, som
resultat av det
menneskene gjør. (30,41)

Verden ble skapt etter en hensikt

Den høye skapte himlene
og jorda og alt mellom
dem etter en hensikt.
(15,85)

Himlene og jorda ble
skapt med fornuft. (14,19)

Det er en lov for hver
tidsepoke. (13,38)

Mennesket

Den høye skapte
mennesket i stadier.
(71,14)

Den høye skapte
mennesket av en dråpe
blandet væske og satte
det på prøve. (76,2)

Mennesket valgte fornuft
og moralsk ansvar;
mennesket er
ubetenksomt. (33,72)

Tror dere ikke dere skal
bli prøvd? Allah skal se
hvem dere er. (9,16)

Den høye prøver
mennesket med det
dårlige og det gode.
(21,35)

De som følger Den høye,
skal arve jorda. (21,105)

Si ikke du skal gjøre noe
i morgen uten å føye til:
Hvis Allah vil.
(18,23–24)

De som blir undertrykt,
skal stå fremst. (28,5)

Sitt ikke med dem som
ikke vil erkjenne og tar
lett på det Allah har gitt.
(4,140)

Avvis falske makter.
(39,17)

Den høye skapte deg ikke
uten hensikt. Du skal
tilbake til Den høye.
(23,115)

Mennesket ble skapt for å
følge Den høye. (51,56)

Vær ikke hovmodig på
jorda. (17,37)

Allah vil gjøre det lett
for dere, mennesket ble
skapt svakt. (4,28)

Personlig ansvar

Det jeg gjør, er mitt, og
det du gjør, er ditt. Du
skal ikke svare for det jeg
gjør, og jeg ikke for det
du gjør. (19,41)

Vonde krefter bestemmer
ikke over deg; de kaller,
og du svarer. Bebreid
dem ikke, men deg selv
om du trår feil. (14,22)

Liv er ukrenkelig

Ta ikke liv, som Den høye
har gjort ukrenkelig,
uten rettslig grunn.
(17,33)

Løfter du din hånd for å gjøre det av med meg, løfter ikke jeg min for å gjøre det av med deg. (5,28)

Avliv ikke deres barn for velferd. (17,31)

Om noen redder et liv, er det som å redde hele menneskeheten. (5,32)

Erkjennelse

De fleste vil ikke erkjenne. (12,103)

Du leder ikke den du har kjær, men Allah leder etter Den høyes vilje. (28,56)

Se, jorda, død og øde. Den høye sender regn og jorda vekkes og svulmer og bringer overdådige vekster – Allah er sann! Den høye gir det døde liv. (22,5–6)

Bare den som hører, kan svare. (6,36)

Se, alt i himlene og på jorda. Sola, månen og stjernene, fjellene, trærne og dyrene, menneskene bøyer seg for Allah. (22,18)

Allah har gitt dere den samme erkjennelsen som ble gitt til Noa, Abraham, Moses og Jesus. Stå fast ved erkjennelsen – og splitt dere ikke opp! (42,13)

De som ikke vil erkjenne

De følger sine ønsker uten kunnskap, de som ikke vil erkjenne. (30,29)

De som ikke vil erkjenne,¹ skal bli avvist! De skal ikke få noe mildnet svar, og det vil være for sent å angre. (2,162)

De sier: «Det finnes ikke annet enn det jordiske livet, vi lever og dør, og bare tiden utsletter oss.» Men de har ingen kunnskap om det; det er bare gjetninger. (45,24)

Handlingene til de som forneker Den høye, er som aske en stormfull dag. Vinden sprer asken og ingenting blir igjen. (14,18)

Ingen tvang i erkjennelse

Det skal ikke være tvang når det gjelder tro. (2,256)

Du kan ikke tvinge folk til å erkjenne. (10,99)

Ingen kan erkjenne uten at Allah vil. (10,100)

La de som ønsker det, erkjenne, og de som ikke ønsker det, la være. (18,29)

Uansett hvem som ikke vil erkjenne, la deg ikke bedrøve av det. (31,23)

Livet i denne verden

Livet i denne verden er en flyktig glede, det neste er det varige. (40,39)

Det neste livet

De sier det ikke er et liv etter dette; vi blir ikke reist fra døden! Men de skal en gang stå for Den høye, og Den høye skal spørre: «Er ikke dette sant?» (6,29–30)

Redusert til skjelett og støv skal du bli reist på

¹ Hvem «erkjenner» – hvem er «muslim»? Muslim er den som erkjenner Allah/Gud (Allmakten, Den høye) og Muhammed som Allahs/Guds profet, et sendebud eller en vismann, inspirert av Den høye (Skaperkraften).

nytt, som du ble det første gang. Allah, som skapte himlene og jorda, kan gjøre det igjen. (17,98–99)

Mennesker, dere ønsker flyktige goder i verden! Allah ønsker dere det beste i den neste. (8,67)

De som nekter for det neste livet, bruker ikke forstand og er hovmodige. (16,22)

De som handler galt og preges av urett, skal høre ilden til, og der skal de være og bli. Men de som erkjenner Allah og lever rett, skal høre paradiset til og være der i all tid. (2,81–82)

Koranen

Koranen er fylt med veiledninger og eksempler, men de fleste vil ikke erkjenne. (17,89)

I Koranen finnes ord, klare og entydige, som er Skriftens kjerne, og andre som kan ha variert betydning. (3,7)

De blir veiledet av Allah og bruker forstand, alle som lytter til det som blir sagt i budskapet og følger det beste i det! (39,18)

Gode krefter

Gode krefter bringer inspirasjon. (16,2)

Engler følger mennesket, én på hver skulder; de noterer alt sagt og gjort. (50,17)

Det gode og det onde

Det gode er fra Den høye. (16,30)

Alt dårlig er fra dere selv. (42,30)

Den ubetenksomme tror godt om sine handlinger. (10,12)

Dårlige handlinger synes gode for den som ikke vil erkjenne. (6,116)

Sitt ikke med den som gjør urett. (6,68)

Gjør det gode

Allah er med den som gjør rett. (29,69)

Gjengjeld ondt med godt. (13,22)

Gjør det gode til egen fortjeneste, eller det dårlige til eget tap. (41,46)

Dere som erkjenner: Hvorfor sier dere gode ting, men gjør det ikke? (61,2)

Av god jord vokser frodige planter. Dårlig jord gir glissen vekst. (7,58)

God handling visker ut en dårlig. (11,114)

Alle skal veies ut fra sine handlinger, og Allah skal gi fullt igjen. Det skal ikke bli gjort urett mot dere. (46,19)

En god handling skal belønnes tidobbelt. En dårlig handling skal stå som den gjør. (6,160)

Den som gjør godt, belønnes med kunnskap og visdom. (28,14)

Hvem gir Allah et lån av gode gjerninger? Den skal få mangedobbelt igjen. (57,11)

Gode anstrengelser gir godt igjen. (53,39)

Alt godt dere sender
foran dere til oppgjørets
dag, skal dere finne igjen
hos Allah. (73,20)

Den som ikke hjelper
faderløse, gir sultne å
spise og står opp for
trengende, erkjenner i
virkeligheten ikke.
(107,1–7)

Vonde krefter

Vonde krefter gjør det
lave tiltalende. (16,63)

Dårlige handlinger gjøres
forlokkende; vi tror at de
er gode. (35,8)

Bøy dere for Den høye

Bøy dere for Den høye og
avvis falske makter.
(16,36)

La alt dere unner andre,
liv og død være for Allah,
Den høye. (6,162)

Tilblivelse og død

Den høye skapte dere og
vil når tiden kommer,
gjøre så dere dør. (16,70)

Allah prøver noen ved
hjelp av andre. (47,4)

Nasjoner og folk

Den høye skapte alle fra
én mann og én kvinne og
gjorde dem til nasjoner
og folk, så de skal kjenne
hverandre. (49,13)

Den høye skapte
mangfold i språk og
hudfarge, et tegn for den
som bruker forstand.
(30,22)

Samfunn

Hvert samfunn har sin
tid. (10,49)

Om Allah ville, gjorde
Allah alle til ett sam-
funn, men de er forskjel-
lige, som Allah vil det.
(11,118)

Hvert samfunn synes
godt om seg selv. (6,108)

Alle skapninger som
kryper på jorda, og de
som flyr med vinger, er
samfunn som dere selv.
(6,38)

Har du ikke reist i
verden og sett skjebnen
til de som levde før?
(12,109)

Å endre folks tilstand

Allah endrer ikke et folks
tilstand før folket endrer
seg selv. (13,11)

Flertallet tar feil

Følger du flertallet på
jorda, skal de lede deg
bort fra Allahs vei.
(6,116)

Straff og svar

De som bryter ned og
skaper forfall, vil måtte
svare med liv eller plage,
hindring i utfoldelse¹
eller forvisning fra
landet. (5,33)

Begrens handlefriheten
til menn og kvinner som
stjeler. Om de angrer den
urett de har begått og
forbedrer seg, skal det bli
godtatt av Allah.
(5,38–39)

Skade for skade, men den
som tilgir og gjør rett,
skal Allah gi fullt igjen.
(42,40)

¹ I klassisk arabisk forekommer
det særegne uttrykket «hugge av
hender og føtter» med betydning
å hindre utfoldelse, bryte med
noens makt eller å frarøve noen
de verktøy som har vært brukt for
å drive forbrytersk virksomhet.
(Mohammed Knut Berström)

Tilgivelse

Tålmodighet og tilgivelse er tegn på styrke. (42,43)

Tilgi den som gjør urett. (4,149)

Har noen gjort urett av dumhet og endrer og forbedrer seg, skal Allah tilgi og være velvillig. (6,54)

Den som er gått fra erkjennelse til ikke å ville erkjenne, kan også tilgis. (9,66)

Allah kan tilgi alt. (39,53)

Den høyes goder

Det er lov å søke Den høyes goder. (30,23)

Ikke askese

Hvem har forbudt de vakre ting Allah har gitt menneskene, og goder Den høye har gitt som underhold? (7,32)

Den høye byr dere ikke å gi alt til andre. (47,36)

Noen gis mye, andre litt

Allah gir noen mye, andre litt, som Den høye vil. (39,52)

Sløsing

Allah er ikke med den som sløser. (6,141)

Ukritisk forbruk er djevelens bror. (17,27)

Samle ikke rikdom

Den som samler gull og sølv i stedet for å bruke det på Allahs vei, skal få svar igjen. (9,34)

Strev for Allahs sak med det dere har. (49,15)

Gi av det Den høye har gitt deg – før døden kommer – og du skal si: «Om Den høye hadde gitt meg mer tid, skulle jeg gitt gaver til trengende og levd som et rettsindig menneske.» (63,10)

Vær ikke smålige og overdriv ikke

Vær ikke smålige og overdriv ikke, for ikke å ende med bebreidelse og anger. (17,29)

Moderasjon

Allah er ikke med den arrogante, skrytende; så vis moderasjon og demp stemmen! Den mest påtrengende stemme har eselet med støyende skryting. (31,18–19)

Spør ikke om vanskelige ting

Dere som tror, spør ikke om ting – hvis det ble kjent – som gjør det vanskelig for dere. (5,101)

Utfordringer og vansker

Den høye gir utfordringer og vansker for å lære mennesket ydmykhet. (6,42)

Tomt snakk

Unngå tomt snakk. (23,3)

Menn og kvinner

Den høye skapte mennesket fra en enkel essens og fra samme essens dets like. Den høye spredte fra dette paret talløse menn og kvinner vidt utover jorda. (4,1)

Menn og kvinner som følger Allah og erkjenner – er hengivne, sannferdige, tålmodige, ydmyke – gir av det de har fått til dem som trenger det, faster, er anstendige og Allah bevisst, skal tilgis av Den høye og få rikelig igjen. (33,35)

Menn som erkjenner, skal senke blikket og være anstendige; det er bedre for dem, Allah vet alt de gjør. Kvinner som erkjenner, skal senke blikket og være anstendige og ikke vise mere av seg enn det som er sømmelig. (24,30–31)

Menn skal ikke spotte andre menn, som kan være bedre enn dem! Og kvinner skal ikke spotte andre kvinner, som kan være bedre enn dem! Snakk ikke dårlig om hverandre. (49,11)

Menn skal stå opp for kvinner med det Allah har gitt dem. (4,34)

Menn og kvinner som erkjenner, er hverandres venner og støtte. (9,71)

Mann og kvinne kommer fra hverandre.¹ (3,195)

Ekteskap

Menn, gift dere ikke med kvinner som setter annet likt Allah før de erkjenner! En erkjennende tjenerinne til Allah er bedre enn en som setter annet like høyt, uansett hvor tiltalende hun er. Kvinner, gift dere ikke med menn som setter annet likt Allah før de erkjenner! En erkjennende tjener til Allah er bedre enn en som setter annet like høyt, uansett hvor tiltalende han er. Disse innbyr til ilden, Allah innbyr til paradiset og tilgivelse ved Den høyes velvilje. Den høye klargjør sine tegn for menneskene for at de skal bruke forstand. (2,221)

Om du ikke kan behandle mødre med faderløse barn likt, og vil

gifte deg med to, tre eller fire av dem, så gift deg bare med én. (4,3)

Du vil aldri kunne behandle dem likt. (4,129)

Vil en ektefelle opptre troløst, så tal fornuftig, vis avstand og deretter om nødvendig gå fra² ham eller henne. (4,34)

Allah kan alltid skape forsoning. (4,35)

Allah har gitt dere ektefeller som deres like, mann eller kone, gjennom dem barn og barnebarn og gitt alle mange gode ting. (16,72)

Ektefeller

Den høye har gitt dere ektefeller som deres like, mann eller kone, å leve med i harmoni. Den høye har skapt kjærlighet og ømhet mellom dere – et tegn for den som bruker forstand. (30,21)

Behandle ikke ektefeller strengt, lev med dem vennlig og rettsindig! Og skulle dere føle motvilje til dem, kan det være dere føler motvilje

¹ Mann og kvinne står som skapninger likt.

² Det arabiske ordet «daraba» har flere betydninger, blant dem «å gå fra», «skilles», «vende seg bort fra», «greie seg uten», «gi eksempel», «overse», «forklare» med mer. (Edip Yüksel, M. A. S., Abdel Haleem, Ahmed Ali, Layth Saleh al-Shaiban, Martha Schulte-Nafeh) – men kan også bety «å slå». I tradisjoner dominert av menn, er den siste betydningen blitt vektlagt; i strid med islams normer.

¹ Rett til skillsmisse gjelder for både mannen og kvinnen.

² Menn eller kvinner.

³ Alle gode ting som ikke er forbudt (haram), er tillatt (halal).

⁴ Forbudt (haram) mat.

⁵ Skriftens folk: vanligvis muslimer, jøder og kristne. Men til hvert folk har det vært et sendebud. (10,47) Flere sendebud kan ha brakt en Skrift/Bok så andre kan høre til blant Skriftens folk. Zoroastere er eksempel. Hinduer er anført, de har Veda-skrifter; Ram og Krishna kan ha vært profeter. Sikker vektlegger Guds/Allahs enhet fra en angitt Skriftens folk. Koranens profet: Dhu'l Kifi (21,85), kalt «Prinsen av Kufi», blir ansett som Buddha. Dhu'l Ourmain, antatt profet i Koranen (18,83–98), kan være greske Aleksander Den store, eller persiske Cyrus Den store. Det kan finnes sannheter i historiske personer og i trosmessige systemer, som tilsier aksept og respekt.

til noe Allah har lagt det gode i. (4,19)

Den høye skapte mennesket fra en enkel essens og fra den samme essens dets like, til glede for hverandre. (7,189)

Skillsmisse

Frykter dere brudd mellom et ektepar, så hent en forliksperson fra hans og en fra hennes familie. Og ønsker paret forsoning, skal Allah bringe dem sammen. (4,35)

Skillsmisse kan erklæres og tilbakekalles to ganger.¹ Partene kan etter hver gang gjenoppta samlivet på anstendig måte eller la ekteskapet bli oppløst med det gode. (2,229)

Står de fast ved å skilles, skal de vite at Allah hører og vet alt de sier og gjør. (2,227)

Barn

Allah gir de barn Den høye vil. (42,49–50)

Slektninger og trengende

Bruk ikke ubetenksomt det dere har. Gi til slektninger, til trengende og reisende. (17,26)

Samvær

Kom ikke nær ulovlig sex. Det er krenkende og galt. (17,32)

Menn, søk kvinner i ekteskap og ikke i upassende samvær. (4,25)

Vitner

Bring fire vitner² om dere anklager noen for utroskap. (24,4)

Om noen endelig skiller seg fra hverandre, søk to rettsindige vitner. (65,2)

Bekreft et testamente med to rettsindige personer. (5,106)

Mat

Alle gode ting er tillatt.³ (5,4)

Spis alt godt som Allahs navn er sagt over. (6,118)

Forbudt for dere er selvdøde dyr, blodmat og svinekjøtt.⁴ (6,145)

Kom ikke med feilaktige ytringer, som «det er halal (tillatt)» og «det er haram (forbudt)». Finn ikke på ting mot Allah! (16,116)

Rusmidler og pengespill

Rusmidler og pengespill er vonde krefters verk; unngå det for at det skal gå dere godt. (5,90)

Erkjennelse/religion

Hold fast ved båndene til Allah og splitt dere ikke opp. (3,103)

Menneskene skal være et fellesskap som oppfordrer til å gjøre godt, fremmer rett og forbyr urett. (3,104)

Gjør ikke erkjennelse til sekter. (30,32)

Skriftens folk,⁵ dere som har fått åpenbaringer: La oss enes om et felles grunnlag og ikke følge annet enn Allah. Eller sette noe annet opp

imot Den høye, ha andre enn Den høye som høyeste. (3,64)

Blant Skriftens folk finnes rettsindige. De leser fra Allahs åpenbaring, bøyer seg ydmykt for Den høye, erkjenner Allah og den siste dagen, ordner det som er rett, forbyr det som er urett og er raske til å gjøre det gode. De skal få svar for det gode de gjør! Allah vet hvem som er bevisst Den høye. (3,113–115)

Skriftens folk, overdriv ikke å praktisere det dere erkjenner! (4,171)

Muslimere som tror, jøder og andre som tror, kristne – ja, hver den som tror på Allah og den siste dagen og gjør rett, skal ikke frykte eller sørge. (5,69)

Diskuter med folk på beste måte. (16,125)

Lytt til Skriftens ord¹ og følg det beste i det. (39,18)

Islam/muslimere

Den høye har gjort erkjennelsen klar for oss; Islam er å følge Allah. (5,3)

Muslimere, vær et samfunn som fremmer det gode, gjør rett og forbyr urett. (3,104)

Diskuter med Skriftens folk på beste måte! Vår Gud, Allah, og deres Gud, er den samme. (29,46)

Vær tolerante, gjør det gode og unnvik den uvitende. (7,199)

Islams 10 bud

1. Sett ikke annet likt Allah.
2. Vær gode mot deres foreldre.
3. Avliv ikke deres barn for velferd.
4. Gjør ikke usømmelige ting.
5. Ta ikke liv Allah har gjort hellig.
6. Rør ikke det foreldreløse eier.
7. Gi fullt mål og vekt.
8. Snakk rettferdig.
9. Hold løfter.
10. Følg ingen annen vei. (6,151–153)

Forskrifter/religiøse handlinger

Vær fast i å følge Allah! Gi av det dere har fått av Allah til dem som trenger det! (2,43)

Det er foreskrevet dere å faste. (2,183)

Gjør pilegrimsreisen, hadj, og det korte besøket, umra, for Allah. (2,196)

Erkjennelse/bønn

Når de hengivne spør etter Den høye, skal de vite at Den høye er nær! Den høye svarer den ydmykes bønn. Måtte de lytte til og erkjenne Den høye, så de kan finne den rette vei! (2,186)

Les bønnen i de to delene av dagen og i den nære del av natta.² (11,114)

Feilslått å be og ikke ha tankene i bønnen. (107,4)

Ynkelig å be, men glemme sine moralske plikter. (107,4–5)

Akt på Allahs storhet, be når det går mot natt og mot morgen – og når

¹ Allahs ord.

² Teksten viser til foreskrevne bønner uten å presisere verken form eller tider bønnene skal leses.

dagen passerer middags-
høyden og vender mot
aften. (30,17–18)

Vær hengiven som du
skal i bønn for å
være nær Den høye.
(20,14)

Bøy dere for Den høye,
gjør det gode! (22,77)

Rettferdighet ligger ikke
i å vende seg mot øst eller
vest! (2,177)

Martyrer

Si ikke om dem som har
mistet livet for Allahs
sak at de er døde – de
lever, men dere sanser
dem ikke! (2,154)

Kristendom/kristne

Den høye gjorde Jesus til
tegn for folk og velsignelse
fra Den høye. (19,21)

Den høye ga Jesus,
Marias sønn, evangeliene
og la mildhet og
medfølelse i hjertet til
dem som følger Jesus.
(57,27)

Jesus, sønn av Maria,
var bare en budbringer
fra Allah. (4,171)

Den som sier Allah er
Messias, sønn av Maria
– når Messias selv sa:
«Israelitter, følg Allah,
Den høye for meg og
dere» – har satt seg opp
mot det som er sant.
(5,72)

Jesus er for Allah som
Adam: Den høye skapte
ham fra støv og sa: «Bli!»
Og han ble. (3,59)

Jødedom/jøder

Blant Skriftens folk
finnes rettsindige. De
leser fra Allahs
åpenbaring, bøyer seg
ydmykt for Den høye,
erkjenner Allah og den
siste dagen, ordner det
som er rett, forbyr det
som er urett og er raske
til å gjøre det gode. De
skal få svar for det gode
de gjør! Allah vet hvem
som er bevisst Den høye.
(3,113–115)

Den høye spredte jødene
ut over jorda i adskilte
samfunn.¹ Noen er
rettsindige og andre
ikke. Den høye prøver
dem med medgang og
motgang, så de skal finne
den rette vei. (7,168)

Jødene brøt pakten.²
Den høye avviste dem;
hjertene deres ble harde.
Du vil stadig oppdage
uhederlighet fra dem,
unntatt noen få. (5,13)

Jøder hengir seg til
jordisk vinning i denne
verden. (7,169)

Allah har ikke gjort
urett mot dem, de gjør
urett mot seg selv. (3,117)

Tro/erkjennelse

Den høye har gitt hvert
samfunn forskrifter for
trosmessig handling.
(22,67)

De som er bevisst Allah
og lever rett, skal ikke
frykte eller sørge. (7,35)

Snakk ikke nedsettende
om det de tror på i stedet
for Allah. (6,108)

De som erkjenner ved
denne Skrift, de som er
jøder og kristne, og de
som følger andre
trosoppfatninger – ja,
hver den som erkjenner
Allah og den siste dagen
og gjør det som er rett,
skal få fullt igjen fra Den
høye! De skal ikke frykte
eller sørge. (2,62)

¹ 5 Mos 4,27

² 5 Mos 31,20

Hvert samfunn har fått et sendebud

Alle skal bli rettferdig vurdert ut fra sine sendebud. (10,47)

Profeten Abraham

Følg Abrahams erkjennelse. (6,161)

Abrahams tro var ren. Abraham fulgte ikke falske makter. (6,161)

Abraham var vennlig, medlidende og hengiven. (11,75)

Abraham var (av tro) verken jøde eller kristen. (3,67)

Profeten Muhammed

Den som er lojal mot Profeten, er lojal mot Allah. (48,10)

Allahs budbringer er et utmerket eksempel. (33,21)

Muhammed elsket sine fiender. (3,119)

Når noe er bestemt av Allah og Den høyes sendebud, står man ikke fritt til å velge. (33,36)

Muhammed er den siste profet. (33,40)

Profeten Jesus

Jesus sa: «Allah/Gud er Den høye for meg og for dere. Bøy dere for Den høye; det er den rette vei». (19,36)

Vi erkjenner Allah og det som er åpenbart for oss – og for (...) Jesus og alle profetene – fra Den høye!¹ (2,136)

Det velsignede landet

Abraham og Lot ble ført til landet² som Den høye har velsignet for alle folk. (21,71)

Stormfulle vinder brakte Salomos flåte til det land² som Den høye har velsignet. (21,81)

Muhammed ble ført til Aqsa-moskéen (i Jerusalem) med omgivelser Den høye har velsignet. (17,1)

Undertrykte

Hvorfor skulle dere ikke kjempe på Allahs vei for undertrykte menn, kvinner og barn? (4,75)

Noen må holdes tilbake

Om Allah ikke brukte noen til å holde andre tilbake, ville klostre, kirker, synagoger og moskéer – steder der Allahs navn nevnes – blitt ødelagt. (22,40)

¹ Bibelen: Matt 21,11

² Palestina.

Rettferdighet

La ikke motvilje mot noen lede deg bort fra rettferdighet. (5,8)

Forstand

Den ynkeligste skapning for Allah er den som ikke bruker forstand. (8,22)

Ansvar

Enhver er ansvarlig for egne handlinger; ingen skal bære en annens byrde. (6,164)

Avtaler

Allah er ikke med den som bryter avtaler. (8,58)

Oppførsel

Hold tilbake å handle urett og bruk rimelighet og fornuft. (29,45)

Toleranse

Bær over med menneskelig natur og svakhet; vær vennlig og gjør rett. (7,199)

Krig og fred

Start ingen fiendtlighet. (2,190)

Om de angriper dere, så pågrip og ødelegg dem. (4,89)

De som er blitt angrepet, har tillatelse til å ta til våpen fordi det er gjort urett mot dem.¹ (22,39)

Om de trekker seg tilbake uten å kjempe og tilbyr fred, skal dere ikke stå imot dem. (4,90)

Ønsker de fred, skal dere ønske fred. (8,61)

Avvis ikke den som hilser med et ønske om fred. (4,94)

Om de ikke trekker seg tilbake, nekter å inngå fred og fortsetter å kjempe mot dere – pågrip og overvinn dem. (4,91)

Undertrykking er verre enn døden. (2,191)

De som har sluttet fred med dere, men stadig bryter freden og respektløst angriper dere – når dere møter dem i strid – påfør dem nederlag til ettertanke. (8,56–57)

Bryt ikke Allahs grenser. (9,112)

Den som bryter Allahs grenser, skader seg selv. (65,1)

Sekter

Dere som erkjenner; splitt dere ikke! (3,102–103)

Splitt ikke erkjennelsen! (6,159)

Oppstandelsens dag

Hver skal få vurdert sin handling. (17,14)

Skal de som erkjenner og gjør rett, og de som ikke erkjenner og sprer forfall, bli behandlet likt? (38,28)

Sannhet

Det er et slør mellom oss og sannheten. (50,22)

Paradiset

Allah lover de som erkjenner, menn og kvinner, hager med sildrende bekker, og de skal være der i all tid. (9,72)

Den som søker Den høye, bøyer seg for Den høye, gir skjult og åpent av det Den høye har gitt og svarer ondt med godt, skal gå inn i paradiset med sine rettsindige foreldre, ektefeller og barn. (13,22–23)

¹ Krig er bare tillatt i selvforsvar.

Islamske utsagn

Ordspråk
og lærdommer

Dette er en samling tanker og
veiledninger i islam, til råd og hjelp.

Allah/Gud

Allah går den i møte som søker Den høye og vender seg fra den som avviser Den høye.

Hold fast ved Allah!
Bli kjent med Den høye i gode dager, og Den høye skal huske deg i vonde.

Den som kommer Allah nær, blir gjerne ensom blant mennesker.

All takk og ære til Allah som har kunnskap om alle ting! Den høye vet hvor regndråpen faller og stedet der den finner hvile. Den høye vet hvor mauren iler og hvor den er på vei. Og hva som nærer en mygg! Det den svangre har i sin favn.

All takk og ære til Allah som ikke oppsto fra noe, og av ingenting skapte alt som er! Ingen steder er uten Den høye, for Den høye er ikke bundet av sted. Ingenting kan beskrive Den høye, for ingenting er som Den høye. Den høye er i alt som skjer; ingenting begrenser Den høye.

Så veldig er Den høye at rom ikke favner Den høye. Og så opphøyet er Den høye at ingen norm kan brukes på Den høye. Så prektig er Den høye at ingen hyllest rettferdiggjør Den høye!

Allah er én, og det er ingen annen allmakt enn Den høye. Allah har ingen like.

Ingen takker Allah som ikke takker den som gjør det gode.

Alle skapninger er Allahs barn, og den som viser omsorg for Allahs barn, er Allah nærmest.

Islam

Hver erkjennelse har sine særtrekk, og ærbarhet er en side ved islam.

Den som oppriktig godtar islam, skal få visket ut alt galt en har gjort. Etter regnskapet fra 10 til 700 ganger skal en få tilbake for alt godt en gjør. Mens det vonde skal stå som det gjør, om det ikke blir visket ut av Allah.

Gjør ting enkelt og ikke vanskelig for folk!

Den som går inn i islam tar med alt godt han eller hun har gjort.

Islam er enkel, så vær ikke strenge, for at dere ikke selv skal gå vill.

Koranen

Den som setter Koranen fremst og retter seg etter den, bøyer seg på Allahs vei.

Å lese Koranen uten å forstå det minste, har ingen mening. Koranen er Allahs kilde til kunnskap, så lær det du kan fra den.

Erkjennelse

Dere skal bekjempe urett med handling. I hvert fall må dere protestere! Å bare avvise urett i sitt hjerte, er uttrykk for svakeste erkjennelse.

Anstendighet og erkjennelse går sammen; mangler en det ene, går det andre tapt.

Glem det som gir tvil og hold fast ved det som gir erkjennelse.

Skapelsen

Ingen fødes uten at Allah vil det.

Vær barmhjertig mot alt på jorda, og Den høye skal være barmhjertig mot dere.

Folkeslag

Hudfarge gir ingen fortrinn, den Allah-bevisste står fremst.

Den som i sitt hjerte har den minste fordom mot andre, skal på oppgjørets dag våkne blant tapere.

Alle mennesker fra Adam til nå er som tennene på en kam! Ingen står over en annen, bare i kraft av erkjennelse.

Pennen

Pennen til en lærd er mer verd enn blodet til en martyr.

Kunnskap

Muslimere må søke kunnskap, kvinner som menn!

Engler brer sine vinger over den som søker kunnskap.

Å sove med kunnskap er bedre enn å be i uvitenhet.

Vonde krefter frykter en lærd mer enn hundre uvitende troende.

Les og lær; det er å bøye seg for Allah!

Den som søker kunnskap, skal få lettet sin vei til paradiset.

Den som søker kunnskap, strider på Allahs vei.

Det er viktigere å skaffe kunnskap enn rikdom.

Den som ikke vet, skal ikke skamme seg over å lære.

Visdom

Visdom og intellekt var det første Allah skapte.

En klok person tenker og snakker; en tosk snakker og tenker.

Taushet er en dør til visdom.

Å tie når du kan si noe klokt, er like galt som å si noe uklokt.

Den respekterte er først ydmyk.

Å være påståelig bringer deg ikke nærmere det som er rett.

Folk ser det ukjente som en fiende.

Bli ikke sint når du hører det som er sant.

En uvitende går til ytterligheter i sin atferd.

Kjærlighet

Erkjennelse er kjærlighet!

Gode handlinger

Allah skal på oppgjørets dag si: «Barn av Adam, Den høye var syk, og du besøkte ikke Den høye!» Mennesket skal spørre: «Den høye, var Den høye syk; kunne jeg besøkt Den høye?» Allah skal svare: «Et menneske som Den høye hadde skapt, var syk, og du besøkte ikke den syke! Men du visste at om du besøkte den syke, så ville du besøkt Den høye.»

Allah skal si på oppgjørets dag: «Barn av Adam, Den høye sultet, og du mettet ikke Den høye!» Mennesket skal spørre: «Den høye, sultet Den høye; kunne jeg mettet Den høye?» Allah skal svare: «Et menneske som Den høye hadde skapt, sultet, og du mettet ikke den sultende! Men du visste at om du mettet den sultende, så ville du mettet Den høye.»

Allah skal si på oppgjørets dag: «Barn av

Adam, Den høye tørstet, og du ga ikke Den høye drikke!» Mennesket skal spørre: «Den høye, tørstet Den høye; kunne jeg gitt Den høye å drikke?» Allah skal svare: «Et menneske som Den høye hadde skapt, tørstet, og du ga ikke den tørste drikke! Men du visste at om du ga omsorg til en trengende, så ville det nådd Den høye.»

Den som erkjenner, er gavmild.

Rettferdighet gir hjertet ro.

Det er bedre å gi selv det minste for Allahs sak når en lever, enn å ville gi alt som død.

En mann lånte folk penger. Til fattigfolk pleide han å si at om de ikke kunne betale, så ville han ettergi dem, for at Allah skulle ettergi ham! Og Allah etterga mannen da Den høye møtte ham etter døden.

Den som snakker sant, blir sannferdig. Usann tale gjør deg løgnaktig.

Den beste hengivelsen på

Allahs vei er å ikke gjøre noe vesen av den.

Den høye sa til englene:
«Om Den høyes tjener, mennesket, vil gjøre noe galt, så skriv det ikke ned. Men gjør personen det gale, så teller det som en dårlig handling. Om mennesket vil gjøre noe godt, så skriv det ned som en god handling. Og gjør personen det gode, skal det telle som ti gode handlinger.»

Den beste handling må du tvinge deg til.

Skal du bebreide noen, framhev heller den som gjør rett.

Nytelser er flyktige, men følgene av dem består.

Livsførsel

Vennlighet har alltid betydning, så møt din neste med et smil.

Godta en unnskyldning fra en annen! Og har personen ingen unnskyldning, så finn på en for ham.

Gjør noen en god handling mot deg, husk

den. Gjør du en god handling mot noen, glem den.

Tålmodighet gir svar fra Allah.

Lev enkelt; vis måtehold – og vær glade!

Mist ingen mulighet til å gjøre en god handling.

Spør den kloke; snakk med den vise og vær sammen med den fattige.

Vær i denne verden som om dere skulle leve bestandig og til den neste verden som om dere skulle dø i morgen.

Gjør det du ikke skjemmes over!

Gjør mot andre det du vil andre skal gjøre mot deg.

Den som undertrykker, skal til slutt kjenne svaret.

Former

Den tar feil som er opptatt av ytre former.

Omsorg

Allah hjelper den som hjelper en søster eller en bror.

Ansvar

Ta ansvar for foreldreløse barn!

Den som hjelper enker og fattige, strider på Allahs vei.

Bønn, troserkjennelse

Bønn er den erkjennendes rustning.

Den som ber, er nær Allah, Den høye.

Det kan være du ber Allah om noe du ikke får, fordi Den høye vil gi deg noe bedre.

Faste

Den som faster i ramadan med oppriktig tro og håp om å bli hørt av Allah, Den høye, skal få ettergitt all skyld.

Den som i ramadan verken spiser eller

drikker, men lyver og bedrar, blir ikke hørt av Allah, Den høye.

Å skape fred mellom to personer, er mer verd enn bønn og faste.

Bidrag og støtte

Allah godtar bare penger som er tjent på hederlig måte.

En som erkjenner, bidrar og støtter ved å plante trær og dyrke jord, slik at mennesker, fugler og dyr får næring.

Alle gode handlinger er bidrag og støtte (sakah).

Vær gavmild, men ikke overdådig, og sparsom, men ikke gjerrig.

Pilegrimsreisen

Pilegrimsreisen er for å være Allah bevisst.

Å hindre noen fra å gjøre urett, er for Allah mer verdt enn sytti pilegrimsreiser.

Strev på Allahs vei

Den største bestrebelse på Allahs vei,¹ fører du med deg selv.

Den som blir drept på Allahs vei, er martyr og får ettergitt all skyld.

Rettferd

Frykt klagen til den som blir undertrykt og krever rettferdighet – for personen har rett, ved Allah!

Allah gir tid til den som undertrykker, men når personen gis svar, finnes ingen redning.

Fromhet

Vær tilfredse med noen av Allahs gaver, og Den høye skal kreve mindre av dere.

Prøvelser

Den som erkjenner, er som en vever plante; bøyer seg når vinden tiltar, retter seg når blesten løyer og er tålmodig i motgang. Den som ikke vil erkjenne, er

stiv og rett som en stokk og brekker når Allah vil.

Ved sorg og død, si: *Inna lillahi wa inna ilaihi raje un!* Det betyr: Vi tilhører Allah og vender tilbake til Den høye.

Den beste egenskap viser du i motgang.

Loven

Folk skal ikke straffes, om det kan unngås, en anklaget skal helst gå fri! For det er bedre å gjøre feil ved å tilgi enn at en uskyldig blir dømt.

Døm ikke en sinnsforvirret, et barn eller en annen som ikke kjenner rekkevidden av sin handling.

Toleranse, kunnskap og tilbakeholdenhet er trekk ved et godt rettssystem.

Det er ikke rettferdig å dømme ut fra det en tror.

Ikke alle som blir fristet til å gjøre galt, fortjener å bli straffet for det.

¹ Bestrebelse på Allahs vei: *jihad*.

Ledelse

Dere får ledere som dere selv.

Muslimere som ønsker å være ledere, skal angre det på oppgjørets dag.

Erkjennelse

Den som erkjenner, skal ønske for andre det hun eller han ønsker for seg selv.

Den som erkjenner, terger ikke andre, verken med tunge eller hånd.

Den som spiser seg mett når naboen sulter, erkjenner i virkeligheten ikke.

En som erkjenner, sier ikke andre imot, selv når han eller hun har rett.

Fyll ditt hjerte med godhet for menneskene!

Menneskene er av to slag: bror og søster i erkjennelsen eller bror og søster i skapelsen.

Familien

Ingenting er så galt som å glemme den som trenger en.

Den verste blant ektefeller er den som undertrykker familien.

Om slektninger bryter bånd til deg, skal du ikke bryte bånd til dem.

Ekteskap

Det beste av alt er ekteskap mellom to som er glad i hverandre.

Sterkest tro har den som erkjenner og oppfører seg på beste måte! Best oppførsel har den som viser respekt for sin ektefelle.

Foreldre

Den som er likegyldig mot sine foreldre, er likegyldig mot Allah.

Barn

Hvert barn fødes naturlig til islam.

Den som ikke viser omsorg for sine barn, blir ikke vist omsorg av Allah.

Menn

Den som erkjenner, er gemyttlig og vennlig mot sin familie.

Jo mer menn erkjenner, desto mer vil de respektere kvinner.

En mann skal se sin kone som likeverdig og ikke slå eller krangle.

Det er forbudt å se på en kvinne selv uten lyst – så rør henne ikke!

Kvinner

En kvinne som ber og beskytter sin ære og er hengiven Allah, kan gå inn i paradiset som hun vil.

Allah belønner en kvinne som er gravid inntil barnet fødes – og videre til barnet er avvendt – hun er en stridende på Allahs vei. Om kvinnen dør i denne tiden, skal hun regnes som martyr.

Skilsmisse

Skilsmisse er den lovlige ting som Allah har mest imot.

Dere skal ikke gifte dere og så skille dere – for ved skilsmisse skjelver himmelens hvelving.

Klær

Allah er Det vakreste og verdsetter det vakre – så det er ikke hovmodig å kle seg pent.

Eiendom

Barn av Adam: Alt dere eier ut over det dere trenger, har dere tatt vare på fra andre.

Sykdom

Den som under stor sykdom står oppreist, håper på Allahs velvilje og tror alt skjer som Allah vil, skal æres som martyr.

Om en funksjonshemmet ber for deg, er det jevngodt med englers forbønn.

Døden

Tre ting følger den døde til graven: familie, velstand og gjerning. Familie og velstand snur, men gjerning blir med i graven.

En mann hadde gjort mye galt! Han sa, da han lå for døden: «Brenn min døde kropp på bålet og la asken bli spredt for vinden!» Vennene gjorde det. Allah samlet asken og gjenskapte mannen og spurte hvorfor mannen hadde ønsket det slik. «Av frykt for å møte Den høye», svarte mannen. Og Allah tilga ham.

Ingen skal ønske å dø, selv når ulykken rammer. Det er bedre å si: «Allah, la meg leve», når det er best å dø.

Dere skal ikke lengte etter døden, for den gode kan vokse i godhet, og den vonde kan snu.

En verdig død er bedre enn et uverdige liv.

Døden er en overgang.

Tilgivelse

Allah bærer over med den som bærer over med en annen.

Den rause er rask med tilgivelse, den smålige er rask med hevsn.

Dyr

En mann var tørst og klatret ned i en brønn og drakk. Da han kom opp, sto en hund og peste. Den tørster visst som jeg, tenkte mannen. Han klatret ned i brønnen igjen. Der fylte han en sko med vann. Han holdt den mellom tennene mens han klatret opp. Vannet ga han til hunden. Allah takket ham for den gode handlingen og visket ut alt galt han hadde gjort. Folk spurte: «Får vi tilbake for å stelle pent med dyr?» «Ja, Allah gir igjen for det!»

Drep ikke så mye som en spurv uten grunn! Du skal svare for det på oppgjørets dag. Spurven skal si: «Den høye, mannen tok mitt liv uten noen mening.»

Vennskap

Setter du pris på din venn, så si det!

Det er bedre å være blant venner enn alene. Men det er bedre å være alene enn i slett selskap.

Arbeid

Den er verdsatt av Allah, som livnærer seg ved ærlig arbeid.

Tigging

Det er bedre å sanke kvister i bunter og bære dem på ryggen for salg, enn å be andre om hjelp som vil gi eller ikke gi.

Rikdom

Å være rik betyr ikke å eie mye, men å være fornøyd med det en har.

Om et menneske eier to stabler gull, vil det bare ønske seg en tredje.

Rikdom gir respekt i denne verden – gode handlinger gir respekt i den neste.

Størst rikdom har den som ikke ser det andre eier.

Dere skal ikke bære silke og edelstener eller spise og drikke av gull og sølv – for sånt er av denne verden, og vår verden er den neste.

Rusmidler

Alt som gir rus, er forbudt.

Vær streng mot den som lager, frakter, selger, serverer, bruker og tjener på rusmidler.

Paradis

Selv med det minste hovmod skal du ikke slippe inn i paradiset. Men selv med den minste erkjennelse skal du slippe unna ilden.

Paradiset er nærmere enn klærne på kroppen; det er ilden også.

Islamsk historie

Den første muslimske utvandringen
Grunnloven i Medina

Dette er vigtige erfaringer
og lærdommer fra islamsk historie.

Den første muslimske utvandringen

Dette er historien om den første muslimske utvandringen. Det var i år 615/616 e Kr¹, år 7/6 f H². Muslimer i Mekka måtte forlate sitt hjemsted og søke asyl og opphold i et annet land. Lærdommer kan trekkes i dag.

Muslimene ble undertrykt og forfulgt

Profeten Muhammed lærte folk om islam. Han og tilhengerne ble forfulgt. De som hadde makt i staten, fryktet den nye erkjennelsen. De som erkjente ble mishandlet og torturert.

Muhammed sa at tilhengere skulle dra til Abysinia, nå Etiopia, og søke tilflukt der. «Det styrer en rettferdig konge i landet,» sa han, «som ikke godtar urett.» Den styrende var Negus³, konge av Abysinia, hans navn var Nejash. Muslimer søkte dit.

Opphold i et kristent land

Negus var en kristen hersker og Abysinia et kristent land. Profeten mente muslimer og kristne kunne leve sammen i fred og kjempe for det som var sant.

Fiender ville hindre oppholdet

Muslimenes fiender i Mekka, fra stammen Kureish, ville hindre muslimer i å få opphold i Abysinia. De sendte en delegasjon til kongen for å sverte muslimene. «De er ikke virkelig flyktninger», sa de. «Men rømlinger fra lov og rett. De har vendt seg fra fedrenes tro, de avviser kristendom og fornærmer Jesus.» Islam ble negativt omtalt.

«Vi er kommet for å advare dere», sa de. «Muslimene vil skade deres religion, land og samfunn.» De ønsket muslimene avvist.

¹ Etter Kristus.

² Før Hijra: Profeten Muhammeds flukt fra Mekka til Medina, starten på muslimsk tidsregning (år 622 e Kr).

³ Negus: konge.

Negus sa: «Ved Gud, jeg gir dem ikke over til noen før jeg har spurt hva de står for!» Muslimene ble kalt inn til hoffet.

Hoffets medlemmer av generaler og prester var blitt bestukket med gaver fra Mekka. De støttet Kureish sine utsendinger og ønsket muslimene utvist. Men Negus ville høre muslimene tale. Han ga ordet til Jafar, deres leder. Jafar talte til kongen og hans hoff.

Jafars tale

«Å, konge! Vi var et folk uten kunnskap, som levde i umoral og uvitenhet. De sterke blant oss utnyttet de svake. Vi fulgte ingen lover og godtok ingen myndighet. Brutal makt var det som rådde.

Vi dyrket avguder av stein og trær. Menneskelig verdighet var ukjent for oss.

Da sendte Allah/Gud, Den høye, en budbringer til oss i barmhjertighet! Hans herkomst, sannferdighet, pålitelighet og integritet var alt kjent for oss. Han kalte oss til å følge Allah/Gud alene og forbød oss å følge falske makter.

Han oppfordret oss til å snakke sant, beskytte de svake, fattige, ydmyke, enker og faderløse. Han påla oss å respektere kvinner og aldri krenke dem.

Vi trodde på det han lærte og valgte å følge ham.

Å konge, det er folk som angriper oss! De vil vi skal tilbake til uvitenhet og umoral og gjør livet umulig for oss! De krever vi skal forlate vår erkjennelse.

Det er derfor vi har søkt tilflukt hos deg, å konge, i ditt rike. Vi vil leve i rettferdighet og fred.»

Koranen

Negus lyttet til Jafars tale. Han ville høre mer om muslimenes trosoppfatning og spurte om Jafar hadde noe som kunne utdype det han hadde sagt. Jafar resiterte fra Koranen.

Han valgte vers fra kapitlet om Maria – om hvordan Jesus var blitt skapt – han framførte det syngende og vakkert. Da rant tårer fra Negus sine øyne, og det samme gjaldt for prestene. Negus sa: «Ved Gud, dette er lys fra den samme kilden som evangeliene kommer fra!»

Negus godtok muslimene. De kunne få bo fredfullt i landet.

Jesus, guddom eller menneske

Utsendingene fra Mekka ble skuffet, men de kom på et nytt argument. De fortalte Negus at muslimene fornektet Jesu guddommelige natur; de mener Jesus bare er et menneske. Negus spurte Jafar om dette, og Jafar svarte: «Vårt syn på Jesus er det vi har fra Allah/Gud og Den høyes budbringer – at Jesus er Allahs/Guds tjener, profet, ånd, og veileder gitt til Maria, den rene jomfru.»

Kongen svarte: «Jesus er det som du sier, og heller ikke mer!» Og til muslimene: «Bo fredelig og trygt i mitt land.»

Negus avslo å sende ut muslimene. Han avviste deres fiender fra Mekka.

Respekt og forståelse

Styresmakten i Absinia merket seg muslimenes verdier og oppførsel. Det inngjød respekt og forståelse. Muslimene var vertskapet lojalt og forsvarte det også på slagmarken.

Muslimene viste det Koranen sier: «Skulle svar til den som gjør godt, være noe annet enn godt?» (55,60)

Muslimene etterlevde dette. Det var harmoni og fred i landet.

Grunnloven i Medina

Profeten Muhammed levde i Mekka. Han kom med det islamske budskapet. Profeten ble forfulgt av herskerne i byen; de ville drepe ham. Det ble nødvendig for Muhammed å flykte.

Yatrib lå en dagsreise fra Mekka. I Yatrib, senere kalt Medina, rådde konflikter og kriger mellom stammer, folk og klaner.

Muhammed ble invitert for å mekle. Han søkte tilhold der.

Profeten Muhammed i Medina

Muhammed ble leder i byen. I Medina formet han en grunnlov av regler og prinsipper, for et felles samfunn, for alle som bodde i byen.

Medinas grunnlov er blitt kalt historiens første skrevne avtale for et demokratisk styre. Den ble til kort tid etter at Muhammed kom fra Mekka

til Medina, i år 622 e Kr, i år 1 etter islamsk tidsregning.

Med Medinas grunnlov la Muhammed basis for en islamsk stat i Medina.

Lovens innhold

Loven samlet folk med forskjellig religiøs og kulturell bakgrunn til én felles nasjon.

Loven sikret for alle:

- **fred og sikkerhet**
- **trosmessig frihet**
- **byen og samfunnet fredet, uten overgrep og vold**

Og videre:

- **trygghet for kvinner**

Muslimer og ikke-muslimer

Ikke-muslimer som godkjente avtalen, var sikret:

- **like politiske og kulturelle rettigheter som muslimer**
- **trosmessig selvstyre og frihet for sin tro**
- **samlet forsvar mot fellesskapets fiender**

Fred og mangfold

Medinas grunnlov er eksempel på hvordan det er mulig å løse problemer og finne gode samfunnsmessige løsninger for fred og mangfold:

- **ved fornuft og tenkning**
- **uten vold og militære midler**

Loven bygger på prinsipper og regler som også i dag kan løse konflikter.

Mellom:

- **muslimer, kristne, jøder, sekulære og andre grupper**

Tenkning og diskusjon

Medinas grunnlov gjenspeiler Koranens ord:

- **Den høye «lærer mennesket ved bruk av pennen (tenking).» (96,1–5)**
- **Allah/Gud: Den høye utdanner mennesker og endrer deres holdning gjennom tenkning og diskusjon.**

Med fornuft, tenkning og innsikt kom en fredspakt i stand, Grunnloven i Medina.

Toleranse

Medinas grunnlov ble et samlende dokument for:

- **grupper med forskjellig trosoppfatning og språk**
- **et samfunn med respekt for alle**

Muhammed kom til Medina med toleranse. Toleranse ble islam i praksis:

- **«Jøder (minoritet) og muslimer (majoritet) utgjør ett samfunn.» (Medinas grunnlov)**
- **«Jøder har sitt system og sin trosoppfatning, og muslimer har sitt system og sin trosoppfatning.»**

Dette var prinsipper for alle.

Ingen tvang i troen

Toleranse samsvarer med Koranens vers:

- **«Det skal ikke være tvang når det gjelder erkjennelse/tro.» (2,256)**

Det minner om hva Koranen sier:

- **«De som erkjenner ved denne Skrift, de som er jøder og kristne, og de som følger andre trosoppfatninger – ja, hver den som erkjenner Allah og den siste dagen og gjør det som er rett, skal få fullt igjen fra Den høye! De skal ikke frykte eller sørge.» (2,62)**

Muhammed skapte ikke et samfunn eller en nasjon (ummah) ved å avvise alt annet enn islam! Han forente alle byens innbyggere gjennom:

- **etisk handling og moralske prinsipper**
- **respekt for mennesker og trosoppfatning**

Trygghet og respekt

Det skulle være trygghet og respekt:

- **«En nabo til den som er beskyttet skal behandles som den beskyttede selv, så lenge han eller hun ikke gjør noe galt.»**

Toleranse og beskyttelse for alle:

- **folk var trygge og respekterte**
- **alle kunne ivareta sin trosoppfatning**

Inter-religiøse diskusjoner fant sted med Profeten og andre i Medina:

- **en gruppe kristne sa sine bønner i en moské etter et møte med Profeten**

Styre og makt

Et samfunn må styres bevisst for å ivareta prinsipper og regler, og det vil alltid være et spørsmål om makt.

Et verdensomspennende samfunn

Menneskene er et verdensomspennende samfunn. Den tid skal komme da en passerende kristen (eller annen) skal si til en muslim (eller noen annen):

- **«Fred være med deg.»**

Den andre skal svare:

- **«Fred være med deg også.»**

Medinas grunnlov

Noen punkter fra Medinas grunnlov:

- **Denne grunnlov er gitt av Muhammed, Allahs/Guds profet.**
- **Grunnloven omfatter de som har gått sammen og valgt å være knyttet til hverandre.**
- **Alle grupper skal utgjøre ett samfunn.**
- **Tidligere gjeld skal gjøres opp. Alle fanger skal settes fri.**
- **Fanger skal behandles vennlig og rettferdig, slik det er naturlig for den som erkjenner Allah/Gud.**
- **Alle grupper i samfunnet skal sikres lov og rett.**
- **Alle skal respektere loven.**
- **Ingen skal gis urettmessige fordeler.**
- **Alle skal stå sammen mot urett, undertrykking og det som er galt, selv om det skulle gjelde ens egne.**
- **Sosial, juridisk og økonomisk likhet skal gjelde for alle gode borgere.**
- **Det skal ikke gjøres urett mot en jøde fordi han eller hun er jøde.**
- **Ikke-muslimske minoriteter skal ha samme rett til beskyttelse som muslimer.**
- **Jøder og muslimer skal utgjøre et felles samfunn.**
- **Jøder har sitt system og sin trosoppfatning (din), og muslimer har sitt system og sin trosoppfatning (din).**
- **Muhammed skal mekle og avgjøre ved uenighet.**
- **Trosmessig frihet skal gjelde for alle, både for muslimer og ikke-muslimer.**
- **En nabo til den som er beskyttet, skal behandles som den beskyttede selv, så lenge han eller hun ikke gjør urett.**
- **Ingen skal bryte inngåtte avtaler.**
- **Alle skal hjelpe de undertrykte.**
- **Yatrib (Medina) skal være en fredelig by.**
- **Strid og blodsutgytelse mellom grupper er forbudt.**
- **Alle har rett til vern av liv.**
- **Kvinner er beskyttet av sin familie.**
- **Samfunnets fiender eller deres allierte skal ikke være vernet.**
- **Alle skal forsvare Medina mot angrep.**
- **Jøder og muslimer skal overholde fredsavtaler.**
- **Alle som undertegner denne grunnloven og er en forbundsfelle, skal være like for loven.**
- **Ingen skal bryte grunnloven.**
- **Den som bryter loven, skal selv være ansvarlig for det.**
- **Ingen sviker eller undertrykker skal være vernet ved loven.**
- **Alle borgere skal leve trygt og beskyttet.**
- **Allahs/Guds profet Muhammed skal beskytte hver borger i Medina som overholder loven.**

Islamske høytider

Id al-Adha

Id al-Fitr

Dette er omtale av islamske høytider
med innholdet i dem.

Id al-Adha

Muslimer over hele verden markerer Id al-Adha, Den store høytiden, for å slå fast som menneske og muslim at det viktigste er å følge Allah/Gud, Den høye; annet er underordnet.

Bakgrunn

Bakgrunnen for høytiden er: Abraham, profeten, tok sin kone Hagar og sønnen Ismael fra Kanaan til Mekka, et øde sted i Arabia. Hagar og Ismael skulle bli der; Abraham vendte tilbake. Allah/Gud hadde sagt det skulle være slik. En mektig erkjennelse skulle vokse fra det.

Erkjennelsen var å følge Allah/Gud og sette Allah/Gud i fokus for sitt liv. Allah/Gud er den som vet best. Allah/Gud skal vi følge, selv om det går imot det vi ønsker eller har mest kjært.

Symbolikk

Symbolikken i fortellingen¹ er denne: Allah/Gud sa at Abraham skulle ofre sin sønn, Ismael, sette kjærlighet til sønnen til side og i stedet lyde Allah/Gud. I fortellingen ble Abraham pålagt å avvise sønnen, Ismael, ja, fysisk med kniv; kniven rammet i stedet en vær som sto der. Abraham hadde fulgt Allah/Gud.

Det skal være lærdom og innhold i den store høytiden: at vi skal sette Allah/Gud først; andre ting – om det er det kjæreste vi har – skal komme etterpå.

Livslærdom

Det er en lærdom som mennesker og muslimer skal følge: å verdsette Skaperkraften, Alle tings opphav, Dynamikken, Logikken og Det øverste gode – over alle andre ting – Allah/Gud er størst.

¹ Fortellingen kan ansees som symbolsk, en fabel.

Innhold og former

Slik er høytidens innhold. Det skal være dens lærdom. Men for mange er formene blitt viktigst, slik det kan bli med «fester» og «høytider». De blir ofte ytre former og riter.

Man ber, pynter seg og fester, er sammen og spiser god mat. Det blir en høytid med samvær, fest og glede som minner om det opprinnelige budskap.

Abrahams kniv rammet i fortellingen en vær. Det markeres på samme måte ved at dyr slaktes – til mat – i tradisjonen.

Id al-Adha

Skal vi et øyeblikk dvele ved navnet, Id al-Adha? Det blir oversatt med «offerfesten». Men innholdet i det opprinnelige begrepet er «å være noen nær».

«Å være noen nær»: Allah/Gud, Den høye skal være innholdet i Id al-Adha framfor den ytre formen.

Id al-Fitr

Id al-Fitr kalles også Den lille høytiden, ved siden av Id al-Adha, Den store høytiden. Begge er høytider som markeres av muslimer over hele verden.

Id al-Fitr markeres ved slutten av fastemåneden, ramadan. Fasten er avsluttet etter at muslimer har fastet i 29 eller 30 dager fra soloppgang til solnedgang.¹ Id al-Fitr blir en glad fest med bønn, nye klær, god mat og samvær med venner og familie. Noen besøker slektningers graver. Det hører med å gi gaver til trengende.

Avslutningens høytid

Id al-Fitr betyr «avslutningens høytid». Den avslutter fasten og gir grunn til fest! Men det ligger mer i det. Ramadan skal være en måned for renhet, ærlighet, tilgivelse og nærhet til Allah/Gud, Den høye. Det er ikke bare en avslutning! Skjønt mange ser det sånn

og vender tilbake til den tidligere hverdag.

Avslutningens høytid skal markere at det gamle er lagt bak og avsluttet. Det kommer mer bevisste dager. Ramadan som tanke og holdning slutter ikke med id, en fest.

Festen

Festens former kan variere. Erkjennelse av Allah/Gud markeres, og det vektlegges at Allah/Gud er størst: *Allahu Akbar*. Man tar bad eller dusjer og kler seg i fine klær. Imamer holder id-bønn. Alle ønsker hverandre id mubarak: Gledelig/velgjørende id. Mat og samvær med familie følger. Godteri til barna, gaver til familie, venner besøkes, nødstilte støttes.

¹ Den som finner det belastende å faste, kan i stedet gi mat til en fattig. (2,184). Noen åpner for å kunne faste en rimelig tid som ikke går ut over daglige oppgaver.

Formalisme

I festen kan det ligge formalisme: riter med ord, mat og klær. Når skal ramadan begynne? Straks nymånen skimtes, sier Koranen. Men folk kan se den til forskjellig tid. Mange lytter til en imam eller statsleder, kanskje i et fjernt land. Det kan oppstå uenigheter, men innholdet skal være det samme.

Innhold

Id al-Fitr sitt innhold er dette: At en skal være Allah/Gud bevisst og fremme medmenneskelighet! Det er mål i islam. Å lære av profeten Muhammed og se realiteter og innhold i for eksempel ramadan.

Realiteter og ytre riter

En skal se realiteter og innhold og ikke være for opptatt av det ytre i ritene. Her er et eksempel:

Historien forteller at da den mongolske hæren i det 16. århundre sto i ferd med å innta Bagdad, var den muslimske verden hektisk opptatt av en indre strid med tilsynelatende langt viktigere innhold: om det er tillatt for muslimer å spise kjøtt av ugler!

Mens de travelt diskuterte dette, ble Bagdad overvunnet og inntatt. Muslimer bør lære av historien. Bruk ikke tid og energi på å diskutere og strides om ytre forhold, når nok av utfordringer venter.

Erkjennelse, tro

Islam og kristendom

Dette er tekster som viser likhet og fellesskap mellom islam og kristendom.

Islam

Åpningen

Bønnen

I Allah, Den barmhjertige
og velvilliges navn.

All ære og takk til Allah,
Den høye over alle verdener,
barmhjertig og velvillig.
Styrer over oppgjørets dag!
Vi bøyer oss for Den høye
og ber til Den høye om hjelp.
Led oss på den rette vei!
Veien å gå for å få det gode
og ikke bli avvist¹
eller gå feil.

(Koranen 1,1–6)

Kristendom

Fader vår

Bønnen

Vår Far i himmelen!
La navnet ditt helliges.
La riket ditt komme.
La viljen din skje på jorden
slik som i himmelen.
Gi oss i dag vårt daglige brød,
og tilgi oss vår skyld,
slik også vi tilgir våre skyldnere.
Og la oss ikke komme i fristelse,
men frels oss fra det onde.
For riket er ditt
og makten og æren i evighet.
Amen.

(Bibelen. Matteus 6,9–13)

¹ Avvist: av Allah, engler og mennesker.

Islam

De 10 bud

1. Sett ikke annet likt Allah.
2. Vær gode mot deres foreldre.
3. Avliv ikke deres barn for velferd.
4. Gjør ikke usømmelige ting.
5. Ta ikke liv Allah har gjort hellig.
6. Rør ikke det foreldreløse eier.
7. Gi fullt mål og vekt.
8. Snakk rettferdig.
9. Hold løfter.
10. Følg ingen annen vei.

(Koranen 6,151–153)

Kristendom

De 10 bud

1. Du skal ikke ha andre guder enn meg.
2. Du skal ikke misbruke Guds navn.
3. Du skal holde hviledagen hellig.
4. Du skal ære din far og din mor.
5. Du skal ikke slå i hjel.
6. Du skal ikke bryte ekteskapet.
7. Du skal ikke stjele.
8. Du skal ikke tale usant om din neste.
9. Du skal ikke begjære din nestes eiedom.
10. Du skal ikke begjære din nestes ektefelle, eller hans arbeidsfolk eller andre som hører til hos din neste.

(Kilde: Den norske kirke, Kirkerådet.)

Den rettsindige skomaker

(Islam om omsorg)

En mann hadde gjort pilegrimsreisen: hadj. På vei hjem ble han trøtt og sovnet. Han drømte at han hørte to engler snakke.

«Hvor mange kom på hadj i år?» spurte den ene. «Mer enn fem hundre tusen», svarte den andre. «Og hvor mange fikk den godtatt av Allah/Gud?» «Det gjorde bare én.»

Mannen syntes det var trist. Mange hadde spart lenge og anstrengt seg for å kunne gjøre hadj, så ble den altså ikke godtatt! Han ønsket å forstå mer.

Englene antydte i drømmen hvem personen var, visstnok en Ali, skomaker. Og hvor denne Ali bodde, et sted i Bagdad. Mannen bestemte seg for å dra dit.

Han lette rundt i byen, overalt travle mennesker. Til slutt ble han vist et lite hus i en bortgjemt sidegate, der banket han på.

En mann åpnet døra. Jo, navnet hans var Ali. Og yrket? Han var skomaker. Han ble spurt om å fortelle om sin hadj, men ville helst ikke snakke om den. Så lot han seg overtale.

«Jeg hadde spart lenge for å gjøre hadj», sa han. «Jeg var klar til å reise. Men det luktet så godt fra naboens hus, der noen tilberedte mat.» Han gikk dit for å smake.

«Jeg kan ikke by deg av maten», sa naboen. «Den er ikke halal: lovlig for en muslim.

Jeg hadde ikke mat til mine barn, som sultet – de hadde ikke spist på flere dager. Så fant jeg et dødt esel i ei gate og skar litt kjøtt av det som jeg nå tilbereder.»

«Jeg hadde penger», fortalte Ali, «og naboen og barna sultet.» Han ga pengene til naboen og sa: «Her, ta pengene og kjøp mat til deg og barna.»

Han tenkte: Dette skal være min hadj. Og den ble godtatt av Allah/Gud.

Riktig, tenkte mannen som hadde drømmen: Vi skal være barmhjertige og rettsindige mennesker. *(Islamsk fortelling.)*

Den barmhjertige samaritan

(Kristendom om omsorg)

Det sto en lovkyndig fram og spurte Jesus: «Hvem er min neste?» Jesus tok dette opp og sa:

«En mann var på vei fra Jerusalem ned til Jeriko. Da falt han i hendene på røvere. De rev klærne av ham, skamslo ham og lot ham ligge der halvdød.

Nå traff det seg slik at en prest kom samme vei. Han så ham, men gikk utenom og forbi. Det samme gjorde en levitt¹. Han kom, så mannen og gikk rett forbi. Men en samaritan² som var

¹ Levi var stamfar til en av stammene i Israel, som derfor fikk navn etter ham. Levittene gjorde prestetjenester ved jødiske helligdommer.

² Samaritaner: Navn på innbyggerne i Samaria, landområde mellom Galilea og Judea. Jødene betraktet samaritanene som urene og ville ikke ha noe med dem å gjøre.

på reise, kom også dit hvor han lå,
og da han fikk se ham, fikk han inderlig
medfølelse med ham.

Han gikk bort til ham, helte olje og vin
på sårene hans og forbandt dem. Så
løftet han mannen opp på eselet sitt og
tok ham med til et herberge og pleiet
ham. Neste morgen tok han fram to
denarer, ga dem til verten og sa: 'Sørg
godt for ham. Og må du legge ut mer,
skal jeg betale deg når jeg kommer
tilbake.'

Hvem av disse tre synes du nå viste seg
som en neste for ham som ble overfalt av
røvere?» Han svarte: «Den som viste
barmhjertighet mot ham.» Da sa Jesus:
«Gå du og gjør som han.»
(*Bibelen. Lukas 10,25–37*)

Dialog

Den høye ga Jesus, Marias sønn,
evangeliene og la mildhet og medfølelse
i hjertet til dem som følger Jesus.
(*Koranen 57,27*)

«Det er med aktelse Kirken betrakter
muslimene, de som tilber den ene,
levende, bestående, barmhjertige og
allmektige Gud, himmelens og jordens
skaper.»
Paul, den katolske kirkes biskop.
«*Vår tid*», 1965.

Muslimene og kristne «dyrker den ene
og barmhjertige Gud, som på den siste
dagen skal dømme menneskene».

Den katolske kirke.

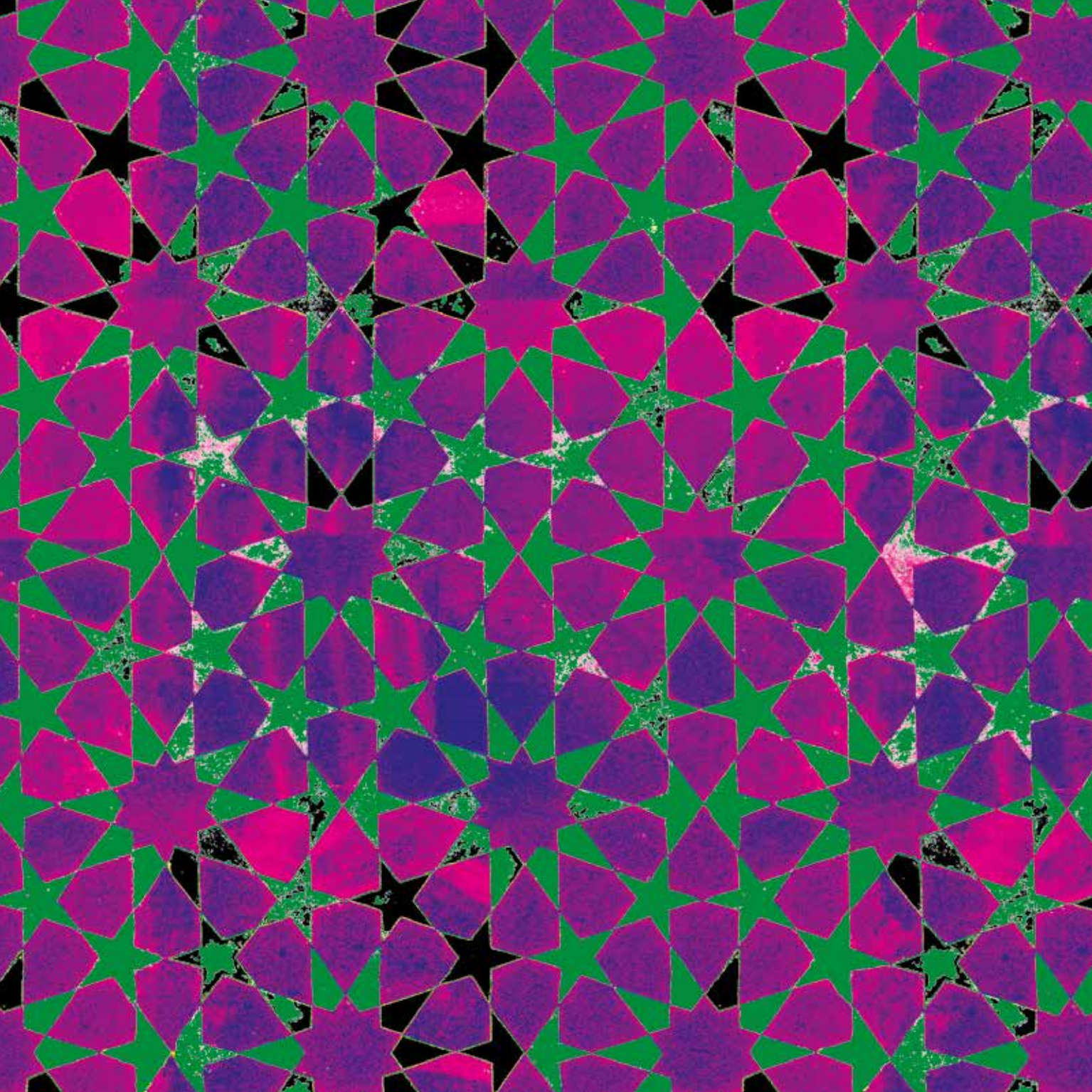
«*Lys for nasjonene*», 1964.

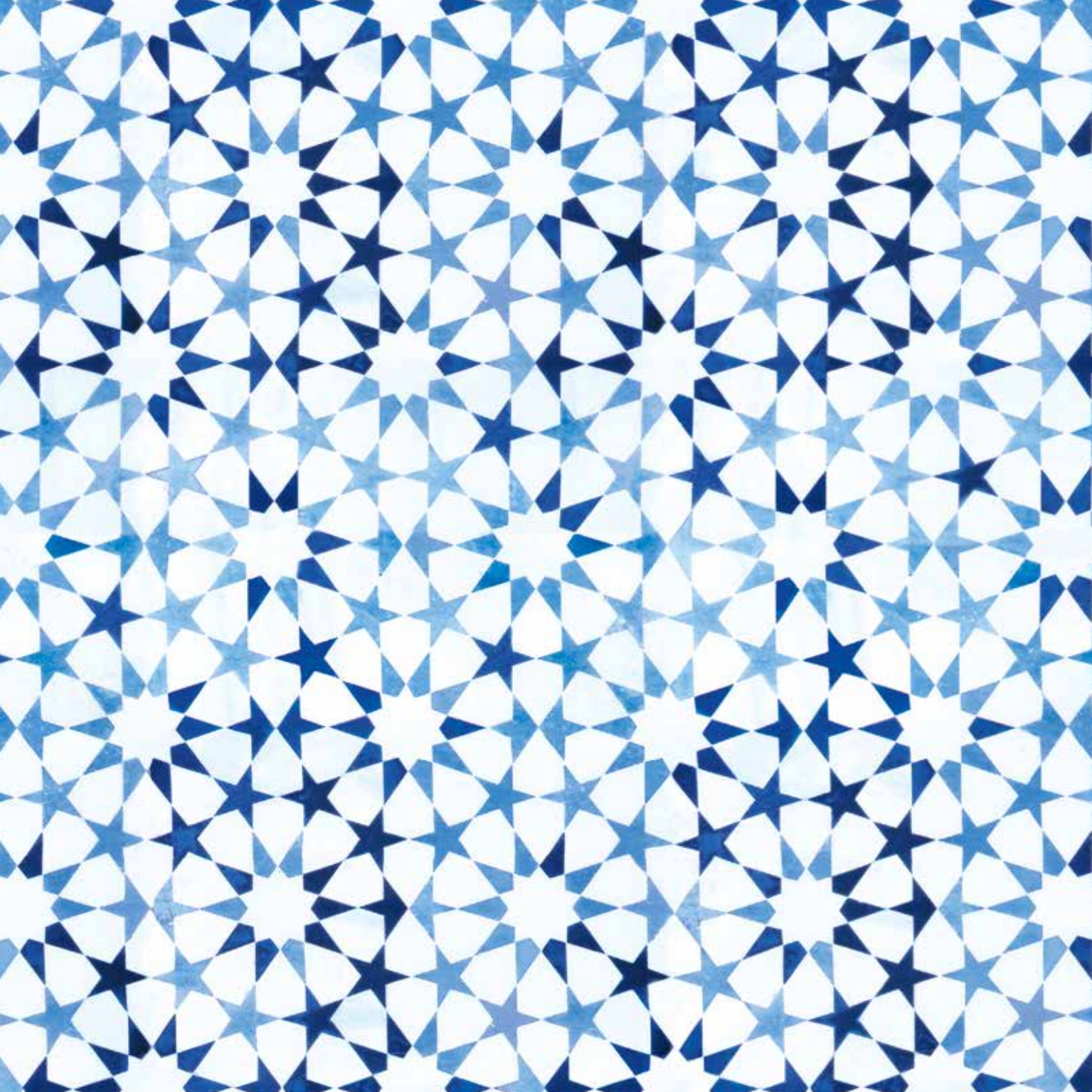
«Vi tror på en Gud som har skapte en
menneskehet til å leve sammen med
mangfold og forskjeller.»

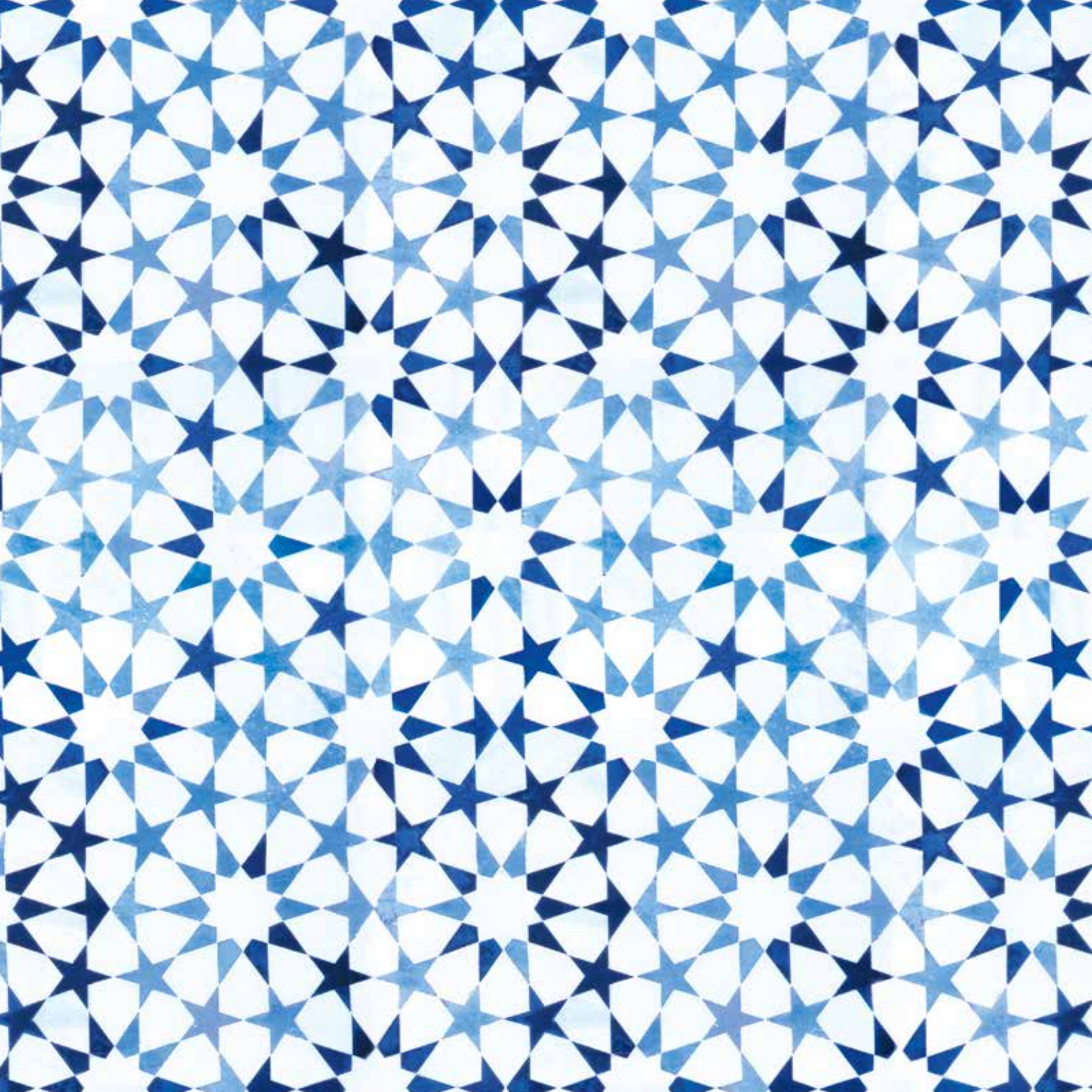
*Generalsekretær Olav Fykse Tveit i
Kirkenes verdensråd på den muslimsk-
kristne fredskonferansen i Kairo, april
2017.*

«Gjensidig respekt og dialog er veien
til fred.»

*Generalsekretær Berit Hagen Agøy i
Mellomkirkelig råd for Den norske kirke
på samme Kairo-konferanse.*

Islam har en rolle å spille i verden, men hva slags «islam»?
Er islam en væremåte, en måte å tenke, kle seg og snakke på?
Vi kan heller si at islam skal være målbærer av sannhet.
Men det er sannheter også i kristendom, jødedom, sekularisme
og andre trosmessige systemer. Sannheter må kunne møtes.

Innenfor kulturelle rammer, med våre egne erfaringer, språk,
holdninger og meninger prøves det i denne boka å vise til troens
virkelige innhold, uttrykt ved tekster fra Koranen.

www.solumbokvennen.no

ISBN 978-82-560-2222-9

9 788256 022229 >